

FOUTE KLEDING

Knokken
om een
stageplek

Verbouwing
campus: 'Goed is
goed genoeg'

Onrust
in de
ISS-familie

International pages
inside

Win 'n iPad!

Schrijf je vóór 1 augustus in
en maak kans op een iPad!

Re-enrol in Studielink before 1 August
and win an iPad!

Schrijf je vóór 31 augustus in voor het
nieuwe collegejaar. Na die datum is
inschrijven NIET meer mogelijk!

Enrol before 31st August for the new academic
year. Enrolment after this date is NOT possible!

Wees slim, voorkom ellende.

Be smart, avoid trouble.

VOOR HET
LAATSTE NIEUWS
CHECK:

**WWW.ERASMUS
MAGAZINE.NL**

Op de vlucht

**Geef nu!
Giro 999**

**STICHTING
VLUCHTELING**
GIRO 999

directe hulp bij acute nood

De Kwestie

06 | Geen enkel merk is helemaal OK

Nadat in april een kledingfabriek in Bangladesh instortte en meer dan elfhonderd textielarbeiders omkwamen, is de discussie over de internationale kledingindustrie weer opgelaaid. Moeten we geen goedkope kleren uit lagelonenlanden meer kopen?

Achtergrond

14 | In de rij voor een stageplek

Stagelopen is voor veel studenten de ideale weg naar een baan, blijkt uit de *Stagemonitor 2013*. Bij sommige studies knokken studenten dan ook om de schaarse plekken.

18 | 'Goed is goed genoeg'

In tijden van economische crisis kun je als universiteit niet op de proppen komen met een campus waar de luxe van afstraalt. Dat vindt ook Kees Lansbergen, directeur van het EFB. Onder het motto 'goed is goed genoeg' wordt onder zijn leiding de komende jaren doorgetimmerd aan de campus van de toekomst.

22 | Onrust in de ISS-familie

Het is onrustig in de hechte gemeenschap die ISS heet. Het Institute of Social Studies – onderdeel van de EUR – moet bezuinigen. Een deel van de medewerkers moet vanwege efficiëntie naar Rotterdam.

En verder...

- 04 Uitvergroet
- 08 Campus
- 12 Ongehoord
- 16 Bouwvakker van de maand
- 17 100 jaar EUR:
feesten in sobere tijden
- 20 Economie roept hulp van studenten
in
- 24 Dutch pop music is here to stay
- 25 De bewering
- 26 Lifestyle
- 28 Personalia & colofon
- 29 International pages
- 32 Achterop

Erasmus Magazine/EM onafhankelijk opinie- en informatieblad van de Erasmus Universiteit Rotterdam

14

Dansen op de zandhopen

Hopelijk zijn ze grotendeels weg in september, de zandhopen met hun opwaaiende korrels op de campus van de EUR. Sinds enkele jaren is de campus een grote bouwput en door het microklimaat tussen de hoge gebouwen van de EUR waait het vaak. Daarom zie je er regelmatig studenten met hun rug tegen de wind in lopen, de jassen hoog boven hun hoofd, om traanogen door het stuifzand te voorkomen. Maar als Jet Bussemaker het collegejaar op 2 september komt openen ziet de campus er weer spic en span uit, is de verwachting. De verbouwing is goed gepland, zo net voor de viering van het 100-jarig bestaan van de Erasmus Universiteit. Zoals ook de komst van het paradepaardje, het Erasmus University College, dat in september start.

De EUR moest 'strategisch' te werk gaan bij het opzetten van alle activiteiten voor het feestjaar, vertelt bestuursvoorzitter Pauline van der Meer Mohr in een interview in dit magazine. "Het moet recht doen aan de Erasmus Universiteit, maar ook aan de *Zeitgeist*." Wel begrijpelijk, gezien de economische crisis en de verdere bezuinigingen die het hoger onderwijs te wachten staan. Maar soms moet je ook feesten toch?

Dit is het laatste reguliere nummer van Erasmus Magazine van dit collegejaar. Terwijl de bouwvakkers de laatste hand leggen aan de vijver, het studentenpaviljoen en het nieuwe straatwerk maakt de redactie voor de zomer nog een themanummer over een van de belangrijkste dingen die mensen doen in hun vakanties – naast feestvieren: reizen.

Petra Merkkx, waarnemend hoofdredacteur Erasmus Magazine & EM. Online

HOLLANDSE FOTOGRAFIE

Student en fotograaf Rich Theemling (29) heeft dit jaar de *Histartes EXPO* gewonnen. Het werk van twintig studenten werd tussen 20 en 23 mei tentoongesteld in het L-gebouw. Theemling, masterstudent Media en Business, won de juryprijs en mag een kamer in hostel ROOM decoreren met zijn werk. De foto's van de Amerikaan worden gekenmerkt door typisch Nederlandse landschappen en stadsgezichten, zoals deze Amsterdamse gracht.

TF (foto: RT)

'Geen enkel merk kleding is helemaal OK'

Nadat in april een kledingfabriek in Bangladesh instortte en meer dan elfhonderd textielarbeiders omkwamen, is de discussie over de internationale kledingindustrie weer opgelaaid. Moeten we geen goedkope kleren uit lagelonenlanden meer kopen? *EM* vroeg advies aan expert duurzame handel Rob van Tulder. **tekst** Thessa Lageman

Rob van Tulder is hoogleraar International Business-Society Management aan de Rotterdam School of Management (RSM). Hij is onder meer gespecialiseerd in hoe grote bedrijven en handelsketens duurzamer kunnen worden, op sociaal, ecologisch en economisch gebied. Hij is oprichter en directeur van SCOPE, *centre for international business and sustainable development*, het Partnerships Resource Centre en adviseert internationale organisaties, ministeries en bedrijven. Zijn laatste boeken zijn 'Duurzaam ondernemen waarmaken' en 'Doing Business in Africa'.

Moeten we geen goedkope kleren meer kopen? "Goedkoop betekent niet per se dat de kleren in een *sweatshop* zijn gemaakt waar de arbeidsomstandigheden slecht zijn. Al moet er bij een prijs waarvan je weet 'dit is te mooi om waar te zijn' wel een belletje gaan rinkelen. De prijs kan echter ook laag zijn omdat men van de voorraad af wil. Dure kleding betekent daarentegen ook niet altijd dat deze duurzaam gemaakt is. Zo kunnen kleren van het merk *Lacoste* in dezelfde *sweatshop* gemaakt zijn als die van *Zeeman*; alleen zijn we bereid meer te betalen voor het merkje. Het is dus verre van zwart-wit."

Kunnen we kleding uit Bangladesh voorlopig beter mijden? "De kans dat de werkomstandigheden slecht zijn in Bangladesh, is groot. Het land is extreem afhankelijk van de kledingindustrie, en de bedrijven daar concurreren op loon. In de kledingbranche vind je echter *sweatshops* in veel meer landen. Zelfs in Italië heb je *sweatshops* waar Chinese gastarbeiders onder slechte omstandigheden luxe kleding maken. De fabriek in Bangladesh die ingestort is, is dus het topje van de ijsberg. Maar ook binnen een land zijn er verschillen in arbeidsomstandigheden. Zo betaalt *Nike* zijn arbeiders in Indonesië erg lage lonen – de regering heeft zelfs speciaal het minimumloon verlaagd om *Nike* binnen te halen, terwijl verderop in de straat goedkopere *Bata*-schoenen worden gemaakt tegen een redelijk loon. Dat kan omdat *Bata* geen dure reclamecampagnes heeft, zoals *Nike* met Tiger Woods."

Zijn er dan überhaupt merken die we links moeten laten liggen? "Dat is niet zo gemakkelijk te zeggen. Veel grote kledingproducenten zijn wel begonnen de arbeidsomstandigheden te verbeteren, maar bij geen enkele is alles in orde. Opvallend genoeg vinden er vooral in het middensegment de meest interessante initiatieven plaats, zoals bij *H&M* en *C&A*. Er bestaan

daarnaast allerlei codes, zoals *Fair Wear* en *Social Accountability 8000* om een menswaardig bestaan voor textielarbeiders te garanderen. De meeste grote kledingbedrijven hebben echter duizenden toeleveranciers en vinden het te duur om dat allemaal te controleren."

Koopt u zelf alleen eerlijk geproduceerde kleren? "Ja, dat probeer ik wel altijd. Ik kijk wat er op de labels staat of vraag het de verkoopster. Als die het niet weet, koop ik het in principe niet. Ik heb ook wel eens sokken bij *Zeeman* gekocht, die waren machinaal gemaakt. Dat maakt een lage prijs ook mogelijk. Maar het is niet gemakkelijk en er is veel verkeerde informatie"

Wie is uiteindelijk verantwoordelijk voor de instandhouding van de slechte arbeidsomstandigheden: de consument die graag goedkope kleren wil, de textielmultinational die zoveel mogelijk winst wil maken, of de autoriteiten in de lagelonenlanden die niets doen om de situatie te verbeteren? "We zijn allemaal verantwoordelijk, maar de dominante bedrijven in handelsketens die elk jaar weer bot onderhandelen om de laagste prijzen te krijgen, in de eerste plaats. Als consument moet je ervan uit kunnen gaan dat een producent zijn verantwoordelijkheid neemt. Bangladesh bijvoorbeeld, kent weliswaar arbeidswetten en is tegen kinderarbeid, maar handhaaft deze regels niet."

Textielarbeiders in een kleine fabriek in New Delhi, India.

‘Als de klant geen behoorlijke prijs wil betalen voor een product, zal er ergens in de keten iemand de pineut zijn’ > Rob van Tulder

Een paar weken na de ramp in Bangladesh tekenden verschillende internationale kledingconcerns de Overeenkomst over Brandgevaar en Veiligheid van Gebouwen in Bangladesh. Is dat niet een halfslachtige maatregel omdat het niet over andere landen, lage lonen en lange werkdagen gaat?

“Nee, het is een begin. Maar we zien vaak dat pas bij een grote ramp – als er maatschappelijke verontwaardiging ontstaat – ondernemingen maatregelen nemen om hun reputatieschade te beperken. De overeenkomst kan zelfs een excuus zijn om daarna niets meer te doen om de situatie te verbeteren. De kledingsector zit heel pervers in elkaar: alles gaat om winsten. En als de klant geen behoorlijke prijs wil betalen voor een product, zal er ergens in de keten iemand de pineut zijn. Op de een of andere manier zal toch het hele systeem moeten veranderen. Maar de Nederlandse politiek is tot nu toe niet in staat gebleken om hier wetgeving tegen aan te nemen.”

Ondertussen wordt er nog altijd volop gekocht bij winkels als Primark, H&M en

Zara. Veel mensen zeggen: boycotten heeft geen zin, want dan hebben de arbeiders daar geen werk meer.

“Die mensen in Bangladesh hebben een schamel loontje gekregen en hun werkplaats was zo onveilig dat ze er dood zijn gegaan. Het is dan nogal kortzichtig en paternalistisch om te zeggen: ‘Ik kan beter iets betalen dan dat ze daar niets krijgen en geen werk hebben.’ Een boycot komt er trouwens toch niet. Ik heb het in ieder geval nog nooit meegemaakt.”

Dus consumenten trekken zich weinig aan van zo’n ramp?

“Dat hangt ervan af. Voor kledingmerken in het hogere prijssegment is het ernstiger als ze slecht in het nieuws komen. Want vanwege de naam willen mensen het kopen. Zo was Levi Strauss een van de eerste ondernemingen die in de jaren tachtig met een code tegen kinderarbeid kwam. Voor prijsvechters als Primark blijkt de goede naam veel minder belangrijk.”

Komt kinderarbeid eigenlijk nog veel voor?
“Ja, naar schatting werken meer dan 200 mil-

joen kinderen wereldwijd in semi-slavernijomstandigheden, onder andere in de kledingbranche. Kledingconcerns gaan hier verschillend mee om. Nike bijvoorbeeld, wil niets meer met kinderarbeid te maken hebben, met als gevolg dat kinderen ontslagen zijn en in de prostitutie en criminaliteit belanden. H&M kiest voor een andere aanpak: als kinderarbeid geconstateerd wordt, krijgen die kinderen onderwijs naast het werk aangeboden om ze te helpen uit de armoede te komen.”

Bestaat het gevaar dat bedrijven zich sociaal voordoen dan ze zijn? “Zeker, dat gebeurt. We noemen dat *bluwashing*, naar de kleur van de Verenigde Naties. Bedrijven doen dan alsof ze zich verantwoord gedragen en de mensenrechten respecteren om van het gezeur af te zijn. Ze willen geen reputatieschade, maar het mag allemaal niet te veel kosten.”

Zijn mensen bereid om meer voor kleding te betalen als de arbeidsomstandigheden verbeteren?

“Slechts 5 à 10 procent van de consumenten wereldwijd is bereid om meer te betalen, vooral in het luxesegment. Voor prijsvechters, zoals Zeeman, is het minder makkelijk. Als dergelijke bedrijven de kleding twee keer zo duur maken, houden ze geen klanten meer over. Bovendien associëren klanten duurzaam of *fair* vaak met ‘duur’, ‘niet lekker’, ‘niet mooi’, of met slechte kwaliteit. Maar dat is meestal onzin.”

De Schone Kleren Campagne bestaat al sinds 1989, maar de arbeidsomstandigheden voor textielarbeiders zijn wereldwijd nog altijd slecht. Bent u nog een beetje optimistisch? “Ik denk dat er zeker wat verbeterd is, omdat de grote partijen in de keten steeds meer beseffen dat ze minder makkelijk weg kunnen komen met wantoestanden. Internet maakt de wereld ook transparanter.”

Het lijkt niet mee te vallen om het goed te doen als consument. Heeft u een tip voor ons?

“Je afvragen voordat je iets koopt: kunnen ze het voor deze prijs wel doen? Vragen naar het businessmodel of het verhaal achter het label. Een radicaler alternatief is minder kleding kopen en kleding kopen die langer meegaat – het produceren van veel kleding is namelijk ook behoorlijk milieuvriendelijk. Gelukkig hebben we nu *vintage*...”

Even gluren

Het Erasmus Paviljoen is bijna klaar. In de nieuwe hotspot voor studenten worden vanaf begin september evenementen georganiseerd. Speciaal voor geïnteresseerden opende het Paviljoen haar deuren op 30 mei voor een *preview drink*, zodat zij vast een kijkje konden nemen. Ook is onlangs aangekondigd dat er Heinekenbier zal worden geschonken. **TF** (foto: LW)

ONDERZOEK

Goede opslag data belangrijk onderdeel integriteit

Bijna 2800 wetenschappers van de EUR kregen onlangs een e-mail van de werkgroep 'Datamanagement'. De werkgroep is onderdeel van de Taskforce Wetenschappelijke Integriteit. Goed datamanagement is een belangrijk onderdeel van wetenschappelijke integriteit. Maar om hierover advies te kunnen geven, wil de werkgroep eerst onderzoeken hoe EUR-wetenschappers dat nu aanpakken en aan welke ondersteuning ze behoefte hebben.

"Bij de opslag van onderzoeksgegevens zijn twee zaken van belang: ze moeten traceerbaar en controleerbaar zijn", zegt docent Psychologie Freddy van Veen. Hij is voorzitter van de werkgroep. "Dat is niet alleen belangrijk vanwege de betrouwbaarheid, maar ook omdat financiers van wetenschappelijk onderzoek, zoals 'Brussel', steeds vaker willen dat onderzoeksgegevens goed toegankelijk zijn voor derden."

Uiteindelijk komt de werkgroep met protocollen, minimale voorwaarden waaraan de opslag van gegevens moet voldoen. En wetenschappers krijgen hulp bij het maken van een 'datamanagementplan'. "Maar het is niet de bedoeling om algemene richtlijnen op te stellen die voor iedereen gelden", zegt Roel Otten, hoofd van de afdeling Academic Services en lid van de werkgroep. Bovendien hebben de verschillende vakgroepen eigen werkwijzen en behoeften. "Het Erasmus Medisch Centrum werkt bijvoorbeeld met patiëntgegevens; daarvoor gelden andere regels dan bij de Faculteit

voor Sociale Wetenschappen." "Faculteiten kunnen zelf bepalen hoe ze aan de hand van de protocollen hun datamanagement inrichten", aldus Van Veen. "We kunnen daarvoor wel *best practices* laten zien." Otten benadrukt dat de EUR vooral faciliterend wil zijn. "We gaan onder meer een site maken over datamanagement, hulp bieden bij het zelf maken van een datamanagementplan en informatie geven over bijvoorbeeld het auteursrecht en hoe ze data veilig kunnen opslaan."

Nadat bekend werd dat enkele wetenschappers hadden gefraudeerd met onderzoeksgegevens, onder wie twee van de EUR, heeft het College van Bestuur de Taskforce Wetenschappelijke Integriteit opgezet. Naast de oprichting van de werkgroep Datamanagement, waren er andere maatregelen, zoals de invoering van een eedaflegging. Ook wordt het proces van promoveren geanalyseerd en een 'dilemmaspel' ontwikkeld. Eind september komt de Taskforce met een eindadvies aan het College van Bestuur. **PM**

KANTOORRUIMTE

Directeur FSW: 'Inschikken moet'

Bij Bestuurskunde en Sociologie heerst grote onvrede over de op handen zijnde verhuizing naar het T-gebouw. "Maar inschikken moet", zegt directeur van de faculteit Mariette de Jong, "en er komt ook veel moois voor in de plaats."

Voor het eerst in de geschiedenis van de Faculteit der Sociale Wetenschappen komen alle medewerkers onder één dak, in de bovenste verdiepingen van het T-gebouw. "Dat is een geweldige kans, en vooral ook veel handiger", zegt De Jong. "Fysieke afstand kan toch een belemmering voor samenwerking en ondersteuning zijn." Het FSW-personeel maakt bezwaar tegen de kleinere werkruimtes, de halve boekenkast per medewerker en de invoering van open flexwerkplekken. Een petitie om de plannen te wijzigen werd door 74 medewerkers ondertekend.

"Aan het kleiner aantal vierkante meters kunnen we niet zoveel doen", zegt De Jong. "De ruimtenorm voor kantoren is flink verlaagd." De FSW is de eerste faculteit die onder het nieuwe huisvestingsbeleid zal vallen, waarin onder andere de ruimtenorm is teruggebracht tot 15 m² 'Functioneel Nuttig Oppervlak' per medewerker. Naar aanleiding van de petitie is er met de architect gesproken over de mogelijkheden. "Het aantal meters boekenkastruimte in de algemene ruimte wordt vergroot en we bieden meer ruimte om binnen randvoorwaarden de kamers zelf in te richten." **TF**

CIJFER

200

Miljoen euro wil het ministerie van Onderwijs korten op de subsidies aan organisaties in onderwijs en onderzoek, zo staat in een brief van 30 mei. Het schrapt onder meer de subsidies aan drie onderzoeksinstituten, het budget voor de NESO's (kantoren van het Nederlandse onderwijs in het buitenland) wordt gehalveerd. Alle subsidies worden sowieso met 10 procent gekort. **MF**

KORTAF

HENK OOSTERLING WINT VAN PRAAGPRIJS

Filosoof Henk Oosterling wint de tweejaarlijkse Van Praagprijs van het Humanistisch Verbond. Oosterling ontvangt de prijs voor zijn werk op scholen in Rotterdam-Zuid, waar hij een nieuwe aanpak heeft geïntroduceerd om kinderen op te leiden tot zelfbewuste jongeren, die verantwoorde keuzes kunnen maken. Het thema van de prijs is dit jaar 'Durf te kiezen'. Op 21 juni wordt de prijs door het Humanistisch Verbond uitgereikt in Amsterdam. Onder eerdere winnaars bevinden zich mensen als Max van der Stoep, Hella Haasse en Pieter Winsemius. TF

OOK GENEESKUNDE STELT N=N UIT

De decaan van het Erasmus MC, Jaap Verweij, heeft besloten om Nominaal is Normaal niet per 1 september 2013 in te voeren. De faculteit krijgt de technische aanpassingen niet rond voor komend collegejaar. "Aanpassingen in Osiris kunnen pas in september worden getest. Als dan zou blijken dat er iets mis is met de software zijn de poppen aan het dansen", zegt opleidingsdirecteur Walter van den Broek. De Studentenraad had eerder al een aantal zorgen geuit, onder meer over de ICT-voorzieningen en de korte periode om aankomende studenten te informeren. TF

REISPRIK OP WOUDESTEN

Ga je op reis, maar heb je nog inentingen nodig? Sinds kort kun je tussen de colleges door op de campus terecht voor een consult of een prik. Op woensdag 29 mei heeft het Erasmus MC op campus Woudestein een vaccinatie- en reizigerspoli geopend. Iedere woensdag kun je terecht in G1-08. Voor medewerkers en studenten is het consult gratis, en tot eind juni is de DTP-vaccinatie slechts 10 euro – bij wijze van openingsaanbieding. TF

Trappenloop in ere hersteld

Voor het eerst in vijftien jaar werd er weer een trappenloopwedstrijd gehouden op de campus. Erasmus Sport organiseerde op dinsdag 21 mei het evenement, waarbij deelnemers de trappen van het H-gebouw op konden lopen. Dit meisje loopt tot de tiende verdieping; eerst waren de estafetteteams aan de beurt. Het koningsnummer was de loop over negentien verdiepingen, helemaal naar boven. TF (foto: RvdH)

ACHTERAF

Rotterdamlezing

Wat: De Rotterdamlezing door Willem Schinkel, over liefde voor 'de stad zonder hart'

Waar: Citykerk Het Steiger

Wanneer: donderdag 23 mei, 19.30 tot 22.00 uur

Rotterdam is de ideale stad om van te houden, betoogde Willem Schinkel, hoogleraar Theoretische Sociologie, tijdens de Rotterdamlezing. De stad speelt *hard to get*, bewaart afstand. Juist omdat Rotterdam geen hart heeft – of lijkt te hebben – zijn we voortdurend op zoek om onze relatie met de Maasstad te definiëren en opnieuw vorm te geven. Rotterdam is een stad om te ontdekken, een plaats waar je moeite voor moet doen; het is niet voor niets een veel gehoorde karakterisering van haar inwoners.

Juist die afstand is volgens Schinkel wat de band met de stad tot echte liefde maakt. Alle ingrediënten voor een succesvol liefdesverhaal – lees Hollywoodfilm – zijn aanwezig. Geliefden ontmoeten elkaar aan het begin van een verhaal en moeten vervolgens allerlei obstakels overwinnen. Aan het einde van de film komen ze pas samen. Die afstand moet er blijven, stelt Schinkel, om de liefde in stand te houden. De liefde voor postzegels kan immers ook enkel bestaan bij de gratie van een incomplete collectie.

Bij de samensmelting van de geliefden houdt de liefde op te bestaan en kunnen we beter spreken van narcisme. De vergelijking met Amsterdam is makkelijk gemaakt. Een te gemakkelijke vereenzelviging met het lief te hebben object is geen liefde meer. Kijk naar de slogan 'I amsterdam', houdt Schinkel ons voor, iedereen ziet zich daar gespiegeld in de sloten die ze daar grachten noemen. Vooral bestuurders en ambtenaren moeten hier hun lessen uit trekken. Zij hebben volgens Schinkel al snel de neiging om de stad naar hun ideaalbeeld te vormen, zoals iedereen in enige mate met zijn geliefde probeert te doen. Het probleem is echter dat die idealisering voor iedereen persoonlijk is en niet kan worden opgedrongen aan de rest.

Maar is liefde niet ook wederkerig? Co-referent Joke van der Zwaard vraagt terecht of Rotterdam de liefde niet terug moet geven. Houdt een stad die buurten renoveert en de inwoners vervolgens uit diezelfde buurten weert wel van haar inwoners? En moeten burgers in tijden van crisis niet juist meer het heft in eigen hand nemen en de stad vormen naar hun ideaalbeeld? Ook al neigt dat naar narcisme.

Tim Ficheroux

Heb je de Rotterdamlezing gemist? Kijk hem terug op www.erasmusmagazine.nl/videos/2013/de_rotterdamlezing

NIEUWE OPLEIDING

Toekomst: techniek in de geneeskunde

Studenten die houden van techniek, maar ook geïnteresseerd zijn in geneeskunde, hoeven vanaf 2014 niet meer helemaal naar Twente af te reizen voor de opleiding Klinische Technologie. De EUR gaat samen met de Technische Universiteit Delft en de Universiteit Leiden deze opleiding aanbieden. Net als in Twente wordt het een opleiding met een numerus fixus van honderd studenten per jaar. De samenwerkende universiteiten investeren gezamenlijk 0,9 miljoen euro in de opleiding. De U-raad stelde tijdens de vergadering van dinsdag 28 mei kritische vragen over de invoering van de opleiding, maar stemde – onder voorbehoud van enkele punten – toch in. Er was met name angst dat de opleiding niet rendabel is. Nieuwe opleidingen kosten altijd geld, reageerde bestuursvoorzitter Pauline van der Meer Mohr. “Maar er is behoefte aan een geneeskundeopleiding met een technische component. Je moet daarin visionair durven zijn. Er is altijd een risico, maar dit is een voldoende beheerst risico. Temeer omdat de lasten door drieën worden gedeeld.” **PM (Foto: LW)**

BEURZEN

Vijf EUR-toponderzoekers krijgen Vidi

Vijf toponderzoekers van de EUR ontvingen dinsdag een Vidi-beurs. Met de subsidie van wetenschapsorganisatie NWO kunnen ze een eigen onderzoekslijn opzetten.

Online privacy, handel met voorkennis, de kwetsbare foetus, innovatie en efficiency en de moleculaire factoren van osteoporose en botfractuur. Naar deze vijf onderwerpen deden Martijn de Jong (ESE), Patrick Verwijmeren (ESE), Vincent Jaddoe (Erasmus MC), Justin Jansen (RSM) en Fernando Rivadeneira (Erasmus MC) de afgelopen jaren onderzoek. Niet onopgemerkt, want ze wonnen er een Vidi voor: een stimuleringsprijs van maximaal 800 duizend euro.

Met deze prijs kunnen zij de komende vijf jaar een eigen onderzoekslijn ontwikkelen en een eigen onderzoeksgroep opbouwen. Het steunen van getalenteerde onderzoekers in hun wetenschappelijke carrière is een essentiële voorwaarde voor wetenschappelijke vernieuwing. Met de Vidi-subsidie ondersteunt de Nederlandse Organisatie voor We-

tenschappelijk Onderzoek (NWO) wetenschappers in verschillende stadia van hun loopbaan. De Veni-subsidies zijn bestemd voor recent gepromoveerde wetenschappers, de Vidi-subsidies voor ervaren wetenschappers en de Vici-subsidies gaan naar zeer ervaren wetenschappers. De onderzoeken die nu in de prijzen vielen, zijn ingediend in 2012. Van de 432 onderzoekers landelijk die een gooi deden naar de subsidie, kregen 86 daadwerkelijk geld toegekend. Dat is 20 procent van alle aanvragers, en meer dan het jaar daarvoor. Toen viel 16 procent in de prijzen. Het blijkt dat steeds meer wetenschappers een onderzoeksvorstel indienen. In de hoop dat wetenschappers zuiniger zijn met hun pogingen, mogen ze nu nog maar twee keer een aanvraag voor een Vidi-subsidie indienen. Voorheen was dat drie keer. **SvdM**

ANALYSE

Promovendus: student of medewerker?

‘Alleen personeel’ staat er op de deur van de koffiekamer. Mag een promovendus hier dan koffie halen? Het lijkt een gekke vraag; natuurlijk mag die zwoegende medewerker hier een bakje tappen. Maar zo simpel is het niet.

Er woedt al jaren een discussie over of sommige promovendi als studenten beschouwd mogen worden. Het verschil zit natuurlijk niet in de koffie-vraag; als werknemer krijgen ze salaris (met bijbehorende rechten als vakantie en zwangerschapsverlof), als student een beurs.

Universiteiten lobbyen al jaren voor het instellen van studentpromovendi. Een studiebeurs is immers veel goedkoper dan een salaris, waar werkgeverslasten en pensioenpremies bijkomen. Ze kunnen voor hetzelfde geld meer promovendi opleiden. De rechter floot de universiteiten telkens terug. Tot eind april.

In een zaak van een groep promovendi en vakbond Abvakabo FNV tegen de Rijksuniversiteit Groningen, stelde de rechter dat de universiteit onder bepaalde voorwaarden promovendi als studenten mag beschouwen. Het zorgt voor een vreemde situatie, want minister Jet Bussemakers had juist besloten studentpromovendi toch maar niet in de wet op te nemen. Ze had hier na stevige kritiek van de Raad van State van afgezien. De Raad vreest dat getalenteerde wetenschappers liever een andere loopbaan of een ander land kiezen. Vooral als de studentpromovendi niet alleen de voordelen van een dienstverband missen, maar hun beurs ook nog eens een stuk lager is dan het toch al beperkte loon van de promovendus-medewerker.

Maar eind april bleek dus dat het al mag. Sterker nog, op de EUR lopen al ‘studentpromovendi’ rond, zo blijkt uit een mail van voorlichter Jacco Neleman. De EUR werft geen studentpromovendi, maar promovendi met een beurs van een internationale organisatie worden beschouwd als student. “Verder zijn er buitenlandse aio’s die als student worden ingeschreven, maar wel een vergoeding ontvangen.” Cijfers zijn er niet, of zijn niet eenvoudig uit het EUR-systeem te halen. En ook op de vraag hoe de constructie in elkaar zit, blijft vooralsnog een antwoord uit. De vereniging van universiteiten VSNU reageert verbaast op de Rotterdamse situatie. Maar terwijl de wenselijkheid en de mogelijkheid nog druk worden bediscussieerd, staat er misschien wel een studentpromovendus in de koffiekamer. **MF**

4

VRAGEN AAN

Nepal is het op drie na armste land ter wereld. De helft van de mensen kan niet lezen en schrijven. Door de verkoop van polsbandjes hoopt studievereniging STAR van de Rotterdam School of Management (RSM) een steentje bij te dragen. Jeroen Willemsen, voorzitter van het 'iCare-project', legt uit hoe het werkt.

Wat gaan jullie precies doen?

"iCare is een project voor ontwikkelingswerk opgezet door STAR. Deze zomer gaan wij met zestien RSM-studenten voor drie weken naar Nepal om daar ontwikkelingswerk te gaan doen. In het Annapurna-gebied, een streek aan de voet van de Himalaya zo'n honderd kilometer van Kathmandu, gaan wij werken aan het opknappen van een aantal *community buildings*, en in samenwerking met de lokale bevolking enkele scholen renoveren. Op die manier hopen we voor die mensen echt het verschil te maken."

Waar hebben jullie dat geld voor nodig?

"Hoewel je het niet zou verwachten, kost hulp leveren erg veel geld. Daarom hebben we afgelopen maanden veel fundraise-activiteiten op de EUR georganiseerd, zodat we uit het project kunnen halen wat erin zit. Zo hebben we op de Tinbergen Plaza fietsen bespoten, flessen opgehaald bij studentenhuizen en sinds kort hebben we dus ook het polsbandjesproject."

Waarom zou ik zo'n polsbandje kopen?

"Ze zijn maar drie euro per stuk, ze zien er heel leuk uit, je steunt een goed doel én je maakt kans op een heel toffe prijs. Onder alle deelnemers verloten wij namelijk een KLM-vliegreis naar keuze. Alleen maar win-win dus."

Hoe loopt het tot nu toe?

"We zijn twee weken geleden begonnen met de verkoop van de bandjes en het is een ongelooflijk succes. Momenteel zijn er al 450 van de 600 verkocht. Ik vind het geweldig om te zien hoeveel mensen al met ons bandje rondlopen. We verwachten dan ook dat ze snel uitverkocht zijn. Komende week zijn we te vinden bij de STAR-stand op T3, hier kun jij je eigen iCare-polsbandje scoren en natuurlijk kans maken op die geweldige vliegreis." PM

Multicultureel met een Nederlands sausje

Tijdens het jaarlijkse CvB-diner van KASEUR maken studenten van de multiculturele verenigingen kennis met het College van Bestuur. Collegelid Bart Straatman geniet van een bordje saté. Helaas werkt de verbouwing van de campus niet mee. Normaal gesproken bereiden de studenten het eten zelf, maar door de sluiting van de keukens in het L-gebouw was dat dit jaar niet mogelijk. Jammer, vindt ook collegevoorzitter Pauline van der Meer Mohr, die aanbiedt om komend jaar te helpen met koken. TF (Foto: RvdH)

DE QUOTE

"Studenten krijgen een slechte deal. Ze worden opgevangen als een grote massa, niet als individu, als talent"

› Premier Mark Rutte is kritisch over het hoger onderwijs, zo tekende internetmagazine ScienceGuide op 29 mei op. Aan de protesterende studentenvakbond LSVb presenteerde hij het leenstelsel juist als een oplossing om geld vrij te maken voor de verbetering van de onderwijskwaliteit. MF

Scan deze qr-code
en surf meteen met je smartphone
naar EM.Online!

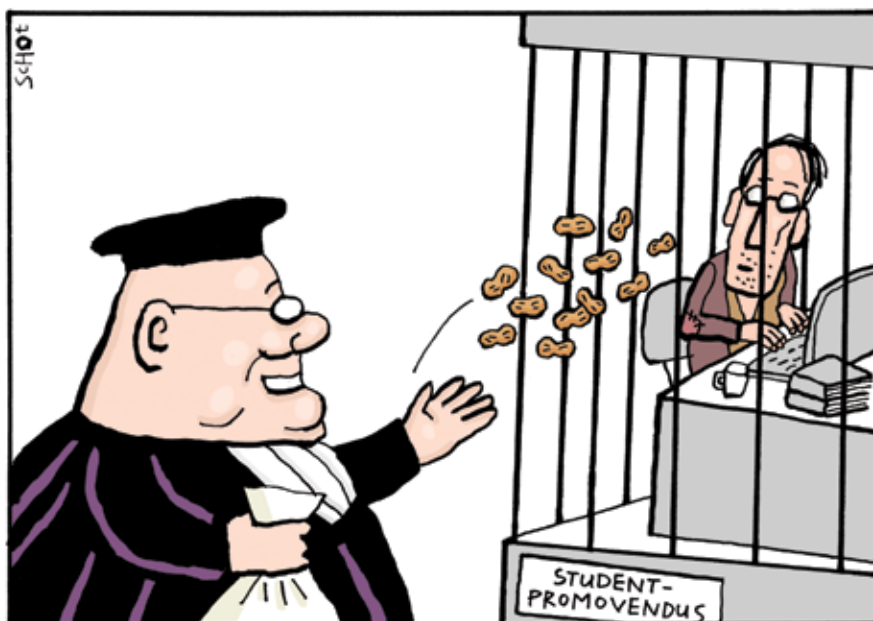
lees meer op www.erasmusmagazine.nl

ONGEHOORD

(On)gehoord is de brieven- en opinierubriek van Erasmus Magazine. De pagina's staan open voor iedereen die wil reageren op de inhoud van Erasmus Magazine of een opiniebijdrage wil schrijven over zaken die de Erasmus Universiteit in de meest brede zin, of het hoger onderwijs in het algemeen betreffen. Anonieme bijdragen worden niet geaccepteerd. Inzenders dienen hun naam, adres en telefoonnummer of e-mail-adres bij de redactie bekend te maken. De redactie behoudt zich het recht voor stukken in te korten, dan wel (in overleg) aan te passen. Wilt u reageren, stuur uw bijdragen dan naar opinie@em.eur.nl

VAN DER SCHOT

EDDN

> EN DAN DIT NOG...

...voor al het kleine nieuws dat niet onvermeld mag blijven.

Tips? redactie@em.eur.nl

Foto Leven Willemse

> Stroomlijnen

Dat hadden ze vast niet gedacht bij Erasmus Facilitair Beheer (EFB) toen ze een nieuw camerareglement voorlegden aan de U-raad: vragen, heel veel vragen. Ze waren er in soorten en maten. Over procedures (wie kan wanneer de beelden bekijken?), het doel (veiligheid? betrappen op fraude?), een enkele keer zelfs een tikje filosofisch: is een camera die uitstaat ook een camera? Ze kwamen in het overleg van commissies, in de raadsvergaderingen, per brief, per mail. En bijna elk

antwoord lokte nieuwe kwesties en vervolgvragen uit. Om gek van te worden. Vooral voor de toch al overvoerde EFB.

Om de boel een beetje te stroomlijnen, is er nu zelfs een commissietje die de vragen verzamelt. Een mooie oplossing, want we willen allemaal dat het menselijk kapitaal van de EFB weer snel aan de slag kan met – we zeggen maar iets – het regelen van een nieuwe cateraar. Maar het is ook nogal belangrijk dat de raad pas een handtekening onder het reglement zet als ze er helemaal achterstaat: als er bevredigende antwoorden op de vragen komen en als op het nieuwe overzicht (versie 3 inmiddels) wél alle beveiligingscamera's staan.

> Matthijs

Ben je een verstokte De Wereld Draait Door-kijker? Of word je enthousiast bij

het idee in de buurt te zijn van een Bekende Nederlander? Dan heb je een prima excuus om eens op zaterdag naar de campus te komen. Op 8 juni vindt namelijk het alumni-event 'd'EUR draaien' plaats, met als gastheer Matthijs van Nieuwkerk. Het programma is alleen toegankelijk voor alumni. Maar wie weet vang je wel een glimp op van Mr. DWDD. (Hij moet toch op de een of andere manier in de zaal komen.) En anders kun je altijd nog even gaan werken in de U-bieb – je bent er nu toch.

> Verkiezingsfraude bij de RSM?

Nee, het waren geen internationale waarnemers die constateerden dat kiezers met het mes op de keel hun voorkeur voor een kandidaat moesten aangeven in het stemhokje. Het was ook geen uitslag waarbij een van de kandidaten 110 procent van de stemmen had gekregen. Een klacht over onregelmatigheden bij verkiezingen klinkt spannend, maar in werkelijkheid is het nogal futiel. De uitslag van de RSM-verkiezing voor de studenten in de Faculteitsraad en Universiteitsraad is niet bekendgemaakt vanwege mogelijke onregelmatigheden.

EDDN heeft tijdens de verkiezingen echter geen knokploegen over de campus zien lopen die mensen dwongen opnieuw achteraan in de rij te gaan staan voor het stemhokje. Wedkantoren zouden zich niet eens aan deze verkiezing hebben gewaagd, aangezien er drie kandidaten voor twee zetels in de U-raad waren en de derde kandidaat niet de moeite deed om campagne te voeren. Al voor aanvang van de verkiezing stond de uitslag vast en een paar misschien niet helemaal correct verworven stemmen hadden daar niets aan veranderd. Toch kwam er een klacht en een zitting waarin de beklagde werd gehoord. En komt er een uitspraak. EDDN verneemt geruchten dat het hele riedeltje opnieuw moet. En dat voor dat handjevol RSM-studenten dat de weg naar de stembus wist te vinden.

ACHTERAF

Valse start voor Het Tribunaal

Wat: Het Tribunaal klaagt de Erasmus Universiteit aan

Waar: WORM, Rotterdam

Wanneer: donderdag 30 mei, 20.30 uur tot 23.30 uur

Isolationisme, gebrek aan educatieve visie en geen intellectuele betrokkenheid bij de stad. Zo luidde de aanklacht van Het Tribunaal tegen de EUR. Het Tribunaal is een nieuw debatprogramma in WORM, met een ludieke en polemische insteek. Het concept is simpel en veelbelovend: er wordt een aanklacht opgesteld, getuigen worden gehoord door de aanklager en de verdediging – vanavond vertolkt door acteurs – en een jury komt tot een uitspraak.

De toon is al gauw gezet wanneer de aanklager stelt dat de afwezigheid van de universiteit tekenend is voor de beperkte intellectuele betrokkenheid van de universiteit bij de stad. Hector, 'een associate professor aan de FSW die anoniem wil blijven', is de eerste getuige. Met een helm op betreedt Hector het podium en via een stemvormer doet hij zijn verhaal. Door de gebrekkige techniek is het verhaal nauwelijks te horen. De volgende getuige is een oud-medewerker die in een lang relaas zijn persoonlijke rancune mag spuien. In de eerste drie kwartier van de zitting wordt de EUR zonder enige onderbouwing naar de slachtbank gedragen. Na drie kwartier slechte satire lijkt een serieus debat er niet meer van te komen. Het is dan ook begrijpelijk dat hoogleraren Wiep van Bunge en Frans-Willem Korsten en filosoof Awee Prins

woedend de zaal verlaten. Met in hun kielzog meer dan de helft van de toeschouwers. Die waren gekomen voor een serieus gesprek over de rol van de universiteit in de stad.

Prins keert later terug en houdt alsnog zijn pleidooi. De universiteit is bedroevend marginaal aanwezig in de stad, zegt hij. Maar dat kun je de EUR slechts gedeeltelijk aanrekenen. 'De Rotterdammer' zit helemaal niet te wachten op een intellectueel debat in de stad. En is het niet de gemeente die moeilijk deed over het Erasmus University College (EUC), die de huisvesting van EUC-studenten tegenhoudt, en die De Unie heeft gesloten? Natuurlijk is een deel van het probleem volgens Prins ook dat EUR-medewerkers niet in Rotterdam wonen: met al die reiskostenvergoedingen zouden we een letterenfaculteit kunnen starten.

ERA-voorzitter Martijn Samson en Wendy Jansen, voormalig lid van de Uraad, vallen Prins bij. Waarom slaagt de gemeente er niet in om hoogopgeleiden in Rotterdam te houden? Kenmerkend voor de avond zijn de opmerkingen van Stefan Twigt richting rechter ('Kunt u misschien onpartijdig blijven en mij mijn verhaal laten vertellen?') en aanklager ('Heeft u niet geluisterd naar wat ik net zei? Jawel? Waarom stelt u deze vraag dan?'). Aanklager en verdediging zijn nauwelijks op een sterke vraag te betrappen en de insteek van het programma is voor het publiek en de getuigen niet duidelijk. Een valse start voor een gedurfd debatprogramma.

Tim Ficheroux

PETER ACHTERBERG

De schijn van objectiviteit

U weet het niet, maar op het moment van verschijnen van deze column staat deze jongen recht tegenover een visitatiecommissie. Gezellig. Hou ervan man! Even voor de mensen die niet helemaal bekend zijn met wat visiteren behelst – zo eens in de zoveel jaar wordt ons onderwijs en onderzoek gevisiteerd door een onafhankelijk geachte commissie. Deze commissie moet vaststellen of alles nog een beetje van prima kwaliteit is. Bij een goede beoordeling waan je je de koning van Nederland, bij een slechte scham je je kapot. En wordt en passant de boel opgedoekt. Ook niet onbelangrijk.

Enniveetjes, vandaag staat dus de visitatie van onze research master Sociology of Culture, Media and the Arts op het programma. Wat de door de KNAW ingestelde commissie gaat vragen weet je eigenlijk nooit van tevoren, maar die heeft een paar weken geleden nog een documentje met vooraf te beantwoorden vragen naar ons opgestuurd. Een interessant document. Natuurlijk, de vragen in het document zijn interessant. Maar in de document-eigenschappen staat wat mij betreft nog iets veel interessanter. Als auteur van het document staat namelijk een naam van iemand die helemaal niet in de commissie zit! Ene W. Raub. En nou niet denken dat dat een naam van de secretaris van de commissie is. De kansen daarop zijn uiterst klein. Want Werner (daar staat de W. vermoedelijk voor) is – noem het toeval – coördinator van een concurrerende researchmaster. Interessant hè? Nu weet je natuurlijk niet precies hoe het is gekomen dat zijn naam wordt vermeld als auteur van het document. De commissie kan dat hebben gedaan om ons extreem te verwarren – dat is gelukt. Of omdat ze beschikken over de oude computer van Werner die ze tweedehands voor een zacht prijsje hebben overgenomen – tis toch crisis nieuwjaar? Ook goedverdienende commissieprofessoren hebben het niet makkelijk. Of wellicht is het gewoon onwetendheid – weet de commissie niet dat er twee W. Raubs in Nederland zijn, en dat de één hoog in de boom in sociologisch Nederland zit, terwijl de ander vragenlijstjes voor de commissie tikt. Wie zal het zeggen?

Bij zoiets belangrijks als een visitatie – er staat immers veel op het spel – is het vreemd als de commissie er niet alles aan doet om de schijn van onpartijdigheid en objectiviteit te garanderen. Je kunt je er kwaad om maken. Maar je kunt het ook zien als bron van vertier ende vermaak. Dat doe ik in ieder geval vandaag. Op elke vraag die ook maar op mij afgevuurd wordt en lijkt op de vragen van Werner, begin ik mijn antwoord met de woorden 'Tja, deze vraag stond óók al in het vragenlijstje van Werner...'

In de documenten van Peter Achterberg, digitaal opsporingsambtenaar bij de FSW, staat eigenlijk altijd 'Peter Achterberg' als auteur vermeld.

WINNEN

3x gratis strip 3Hoog

De fotostrip 3Hoog volgt de avonturen van drie studenten: 'Froukje, een typische nonsense babe, Jurre, een ruige kraker met een klein hartje en René, de andersgeaarde huis-ADHD'er'. De studentenfoto-strip van Ype Driessen is bekend van NRC Next. Maar Driessen begon in studentenbladen, waaronder Erasmus Magazine. Daarom mag de redactie drie exemplaren van de strip weggeven.

> Ben jij fan en wil je graag dit fotoboekje aan je boekenkast toevoegen? Stuur dan een e-mailtje naar EM: erasmusmagazine@em.eur.nl.

In de rij voor een stage

Stagelopen is voor veel studenten de ideale weg naar een baan, blijkt uit de *Stagemonitor 2013*. Bij sommige studies knokken studenten dan ook om de schaarse plekken. Veel studenten zijn erg enthousiast over hun stage-ervaring. Maar niet iedereen: een op de vijf studenten wordt gepest tijdens een stage.

tekst Martine Zeijlstra

illustraties Bas van der Schot

Kavita Boedjakath (25) wilde dolgraag een praktijkstage lopen om haar studie Psychologie mee af te sluiten. "Als starter op de arbeidsmarkt is elke ervaring mooi meegenomen. Want zie maar eens een baan in de psychologie te krijgen zonder enige werkervaring." Ze schreef tientallen sollicitatiebrieven en belde naar bedrijven om te vragen of zij nog een stageplaats hadden. "Dan bleken er nog honderd andere studenten diezelfde plek te willen en gaven ze de voorkeur aan iemand die al vier jaar werkervaring had. 'Probeer het volgend jaar gewoon nog eens', zeggen ze dan tegen

me. Dat werkt zo ontzettend ontmoedigend." Nathalie Wielaard (23) had meer geluk en loopt nu stage bij een kinder- en jeugdpsychiatrische afdeling. Ze werkt voornamelijk met pubers. "Ik heb niet eens voor deze studierichting gekozen, maar er was niets anders. En werken met jongeren vind ik wel heel erg leuk. Ik was zo ontzettend blij dat ik dit gevonden had, dat ik niet eens nagedacht had over wat ik wilde leren. Toen mijn stagebegeleider me vroeg wat mijn leerdoelen waren, zei ik: 'Ik wil echt alles doen! Alles!'" Ze vond de stageplek via een vriendin die daar eerder stageliep. "Zij vertelde mij dat ik meteen moest bellen, voordat de stageplek online in de stagedatabase zou staan. Dat was mijn geluk." Haar studievriendin Cindy Paaij (23) kan pas in augustus stagelopen en loopt hierdoor flinke studievertraging op. Het helpt ook niet dat de opleiding Psychologie maar twee stagedagen toestaat voor studenten die vanaf februari willen stagelopen, zegt Wielaard. "De meeste stagegevers willen dat studenten minstens drie dagen per week stagelopen." Wielaard en Paaij beseffen heel goed hoeveel geluk ze hebben gehad met het vinden van een stageplek. Want in de praktijk leer je pas echt hoe je de studie Psychologie moet toepassen, zegt Wielaard. Boedjakath kan het zich levendig voorstellen. "De filmpjes die wij tijdens onze studie te zien krijgen met tips over de praktijk zijn zo houterig. Ze komen uit het jaar nul en je ziet dat alles gespeeld is. Daar heb je niets aan." Haar stagebegeleider is 'steengoed' zegt Wielaard. "Zij weet precies hoe je met pubers met psychische problemen praat. Van haar begeleider leert ze hoe ze grote psychische problemen bespreekbaar kan maken. "Door bij de gesprekken te zitten, leert ze mij wat de hoofd- en bijzaken zijn, en ze geeft me praktische tips."

Psychologiestudente Anika Dekker (24) loopt stage bij PsyQ en vindt ook dat een stage heel anders is dan de psychologiepraktijk. "Ik heb een patiënte die volgens de theorie aan een bepaalde stoornis moet leiden. Tijdens onze studie leren wij alles over verschillende soorten stoornissen. Maar nu zie ik pas echt dat zulke stoornissen niet zelfstandig voorkomen, omdat mensen door hun jeugd en ervaringen van meerdere problemen tegelijkertijd last hebben. Hier leer ik pas echt wat psychologie inhoudt."

Recessie

Voor veel studenten is stagelopen belangrijk om na hun studie aan een goede baan te komen. De psychologiestudenten die *EM* sprak zeggen allemaal dat een stage vaak uitloopt op een contract als ze klaar zijn met hun studie. "Het valt mij ook op dat veel studenten het belang van een stage inzien", zegt Career Services Manager van RSM Cecile Reulen. "Voor al in de laatste fase van hun studie willen studenten steeds vaker stagelopen om meer werkervaring op te doen voor een goede kans op een baan", zegt ze. "Voor bedrijven is een stage ook een goede *recruitment tool*. Ze weten precies wat de student kan en ze hoeven hem of haar niet meer in te werken." Ook uit de *Stagemonitor 2013* van Studenten-Bureau en het promotieonderzoek 'Werken aan bevoegdheid' van drs. Jessica van Wingerden, verbonden aan het Instituut voor Psychologie, blijkt dat 41 procent van de geënquêteerde studenten een baan aangeboden krijgt na de stage. Aan de enquête deden ruim 1450 hbo- en wo-studenten, medewerkers uit het bedrijfsleven en begeleiders uit het hoger onderwijs mee. De studenten uit het onderzoek denken dat ook de recessie invloed heeft op stages. Een op de drie studenten denkt dat er minder stages beschikbaar zijn en vreest dat

stagiairs een goedkope oplossing zijn voor niet-stagegerelateerde taken, zoals eindeloos koffiezetten en kopiëren. Medewerkers uit het hoger onderwijs geven aan dat 25 procent van de studenten geen geschikte stage kan vinden. Maar opmerkelijk genoeg beweren de respondenten uit het bedrijfsleven juist meer gebruik te maken van stagiairs (11 procent) dan in tijden zonder recessie.

een lacht om de flauwe grapjes van de baas, is het vast erger.”

Van Lieshout denkt dat studenten veel pestleed kunnen voorkomen door al tijdens een sollicitatieproces goed op te letten of het klikt en hoe de sfeer is in een bedrijf. “Als een gesprek al vervelend verloopt, moet je daar niet gaan stagelopen.”

Anika Dekker verbaast zich niet over het pestgedrag. “Als student ben je zo behulpzaam mogelijk en een beetje onderdanig. Je moet je bewijzen. Werkgevers hebben macht over je en de rotte appels maken daar gebruik van.” Cecile Reulen van Career Services krijgt veel studenten aan haar balie, maar hoorde tot nu toe nooit over pesten op de stageplek. “Dat heb ik alleen in de krant gelezen, maar nog nooit zelf meegemaakt”, zegt ze. “Wel krijg ik verhalen te horen van studenten die erg hard moeten werken. Dat vinden ze soms wel zwaar, maar ook een fantastische leerervaring, omdat ze echt een kijkje in de keuken van een groot bedrijf krijgen.” Ze raad studenten altijd aan om van tevoren goed vast te leggen wat er tijdens een stage geleerd en gedaan moet worden. “Zo vaak je ervoor om steeds koffie te moeten zetten of te verdrinken in het werk. Sommige studenten hebben het zo druk ▶

‘Als student ben je zo behulpzaam mogelijk en een beetje onderdanig. Je moet je bewijzen’ > Anika Dekker

Ook IBA-studenten Larissa van Lieshout (24) en Vince Breuer (22) snappen het belang van een stage maar al te goed. Breuer liep stage bij Schein Dental, een Amerikaans bedrijf in Almere. Henry Van Lieshout bij United Biscuits, het moederbedrijf van Verkade. Ze wilden allebei stagelopen bij een internationaal bedrijf. “Een stage bij een beursgenoteerd bedrijf staat goed op mijn cv”, zegt Breuer. “Als ik als bedrijf mocht kiezen tussen iemand die stage heeft gelopen bij Unilever of bij een klein bedrijf, dan wist ik het ook wel.” Breuer deed tijdens zijn stage onderzoek, mocht bij iedereen aankloppen voor zijn research en werd op sleeptouw genomen naar allerlei vergaderingen. “Het was daar heel hiërarchisch. De grote baas zag je de hele dag niet omdat hij in zijn kantoor werkte. Maar ik mocht hem wel bij zijn voornaam noemen en hem vragen stellen voor mijn onderzoek. Ze stonden overal voor open en dat was heel prettig.” Ook Van Lieshout werd volkomen serieus genomen als stagiair. “Ik was de assistent van de *area manager*. Als zij op zakenreis ging, dan was ik haar

plaatsvervanger en regelde alles. Ze noemde me nooit ‘de stagiair’.” Uit de Stagemonitor 2013 en het promotieonderzoek van Van Wingerden blijkt dat niet elke student het zo goed treft met zijn of haar stagebedrijf. Een op de vijf studenten wordt gepest tijdens de stage. Eindeloos koffie en thee halen, kopiëren tot je oren ervan blieden, nare taal, kleineren of roddelen: het gebeurt dus regelmatig. Vince Breuer kreeg soms ook met pesterijtjes te maken. “Dan zeiden ze ‘Hé gekke Brabo! Waar is de ondertiteling?’ tegen me. Ik vond dat niet erg en zei dan wat bijdehands terug. Of ze zeiden ‘Zo, ga jij al naar huis om vijf uur?’ ‘Inderdaad’, zei ik dan, ‘Want ik was er al een uur eerder dan jij.’ Het is haantjesgedrag, mensen proberen erachter te komen hoever ze kunnen gaan. Als je assertief bent, dan waarderen ze dat ook. Maar mensen kunnen ook misbruik maken van stagiairs, denkt hij. “Een vriend van mij zegt overal ‘ja’ op. Dat gaat geheid mis tijdens een stage.” Toch denkt hij dat het in grote multinationals wel meevalt. “In het MKB waar ieder-

Cijfers uit de Stagemonitor 2013

In 2012 mocht 47 procent van de studenten na de stage blijven. In 2013 was dat 41 procent, in 2011 28 procent. De helft van de studenten neemt dit aanbod niet aan vanwege slechte doorgroeimogelijkheden of oninteressante werkzaamheden. Studenten krijgen gemiddeld een 7,8 vanuit de studie voor de gelopen stage. Van het stagebedrijf krijgen studenten zowel in 2012 als in 2013 gemiddeld een 7,6.

met andere taken tijdens hun stage dat ze helemaal vergeten om zich met hun onderzoeksvraag bezig te houden. Dat voorkom je als je er goede afspraken over maakt met je begeleiders.”

Ontzettend leuk

Jelle Kuiper (26) derdejaars student Cultuurwetenschappen denkt dat je pestgedrag ook goed kan voorkomen door stage te lopen bij het bedrijf van je dromen. Hij liep stage bij Clone Music en heeft net zijn laatste stagegesprek gehad. Van pesterijtjes heeft hij geen last gehad. “Ik heb me juist kostelijk vermaakt”, zegt hij. “Het was erg leuk en ook nog leerzaam.” Hij kwam de stage toevallig tegen in het muziekwereldje waarin hij zit. “Ik heb toen helemaal niet meer naar andere stages gekeken”, zegt hij. Kuiper zat negen weken lang bij andere muziekliefhebbers ‘op hun lip’ en vond dat geweldig. “Ik kon de hele dag over muziek praten en muziek luisteren.” Hij vond het wel jammer dat het maar zo kort duurde. “In negen weken tijd blijf je toch een beetje de stagiair” Het zorgde er in het begin voor dat hij wat terughoudend was in het stellen van vragen voor zijn onderzoek. “Ik dacht soms: ik ben hier maar zo kort en dan moet ik van alles weten over bedrijfsprocessen. Zitten ze daar wel op te wachten? Maar ze vonden het juist leuk. Ze zijn elke dag bezig met hun passie en wilden daar graag over praten.” Hij vindt het ‘verschrikkelijk sneu’ om te horen dat een op de vijf studenten last heeft van pesten tijdens de stage. “Je zult maar een half jaar ergens zitten en daar last van hebben. Ik zou meteen naar mijn stagebegeleider gaan, want stagelopen kan ook ontzettend leuk zijn. Ik had het niet beter kunnen treffen.” **EM**

Tips voor een betere stage

- > Bespreek vooraf de inhoud van de begeleiding met de begeleider vanuit je studie en maak daar heldere afspraken over
- > Vraag het stagebedrijf wie je daar gaat begeleiden en spreek concreet af hoe die begeleiding eruit gaat zien
- > Wees flexibel als er projecten en taken verdeeld worden. Laat zien dat je ze graag wilt oppakken
- > Kom met frisse ideeën die goed uitvoerbaar zijn
- > Stimuleer je bedrijfsbegeleider om je zoveel mogelijk feedback te geven
- > Het aandragen van kostenbesparing of het genereren van extra omzet wordt erg gewaardeerd door bedrijven en maakt de kans op een baan groter.

BOUWVAKKER VAN DE MAAND

Wie: Aris Graveland (28), woont in Haastrecht.

Bedrijf: P. Graveland Bestratingen, Stolwijk.

Functie: Ploegleider bestraters. “Ik houd hier overzicht over het werk van onze ploeg.”

Project: Bestrating van de infrastructuur over de hele campus. Soms een gootje leggen. “Dit gaat nog wel een half jaar duren, gok ik. Zie je die zes-hoekige stenen? Het is een mooie uitdaging om daarmee te werken, het is anders dan wat we gebruikelijk doen. Die stenen hebben een mooie vorm en patroon.”

Werkdag: Van 700 tot 1700 uur. “Soms ben ik hier wat langer, tot een uur of zes. De planning voor een werkdag maken we de dag van tevoren.”

In de koelbox: Een half brood en kaas. “Voor het drinken heb ik ‘Goede-morgen’ of gewoon melk.”

Radiozender: Veronica. “Maar eigenlijk luisteren we naar van alles. Als we goed in de stemming zijn, gaat de radio aan in de kantine. Maar eigenlijk nooit tijdens het werk, want dat vinden die studenten niet zo leuk.”

Typisch Aris: “Ik streef altijd naar een mooi resultaat. Mijn collega’s vinden mij, denk ik, wel een druktemaker.” **AT (foto: RvdH)**

100 jaar Erasmus Universiteit feesten in sobere tijden

| Bestuursvoorzitter Pauline van der Meer Mohr: 'Ik wil niet achteraf Kamervragen krijgen.'

Voor wie het nog niet wist: de Erasmus Universiteit bestaat honderd jaar en dat wordt gevierd. Het Trustfonds, grondlegger van de universiteit, had al een galadiner op 29 april. De universiteit pakt volgend studiejaar uit. Pauline van der Meer Mohr is de voorzitter van de lustrumcommissie: "De viering moet recht doen aan de universiteit én aan de *Zeitgeist*."

tekst Petra Merckx fotografie Ronald van den Heerik

Toen Pauline van der Meer Mohr, voorzitter van het College van Bestuur, nog studeerde aan de EUR, was ze betrokken bij de viering van zeventig jaar EUR. Er was in 1983 alleen één groot feest. Daarvan herinnert ze zich vooral dat het massaal en onpersoonlijk was. Als voorzitter van de lustrumcommissie '100 jaar Erasmus Universiteit', wil ze dat in ieder geval niet. Dit keer dus allerlei activiteiten door het jaar heen, voor verschillende doelgroepen. Maar wel met een bescheiden budget.

Een viering in tijden van bezuinigingen, dat is lastig. Hoe gaat de EUR dat doen? "Het honderdjarig jubileum van de EUR is een kans om de universiteit op de kaart te zetten en dat willen we niet laten schieten. We moesten daarom strategisch te werk gaan. Want de budgetten staan onder druk en ik verwacht dat dit de komende jaren zo zal blijven. Het moet feestelijk, maar sober. Het feest moet recht doen aan de universiteit én aan de *Zeitgeist*. Ik wil er niet achteraf Kamervragen over krijgen (lacht). We hebben in vergelijking met andere universiteiten er een bescheiden budget voor uitgetrokken, ongeveer anderhalf miljoen euro. Daarbij

moet ik aantekenen dat verschillende faculteiten ook lustra hebben – voor eigen rekening. Zo viert de Erasmus School of Economics zijn eigen honderdjarig bestaan en de Faculteit der Sociale Wetenschappen bestaat vijftig jaar. We gaan geen grote massale dingen doen, maar vooral bestaande activiteiten extra aankleden. Zo vindt de honderdste Dies Natalis dit jaar in de Doelen plaats. We willen voor alle doelgroepen wat doen en ook laten zien dat we geworteld zijn in de stad Rotterdam."

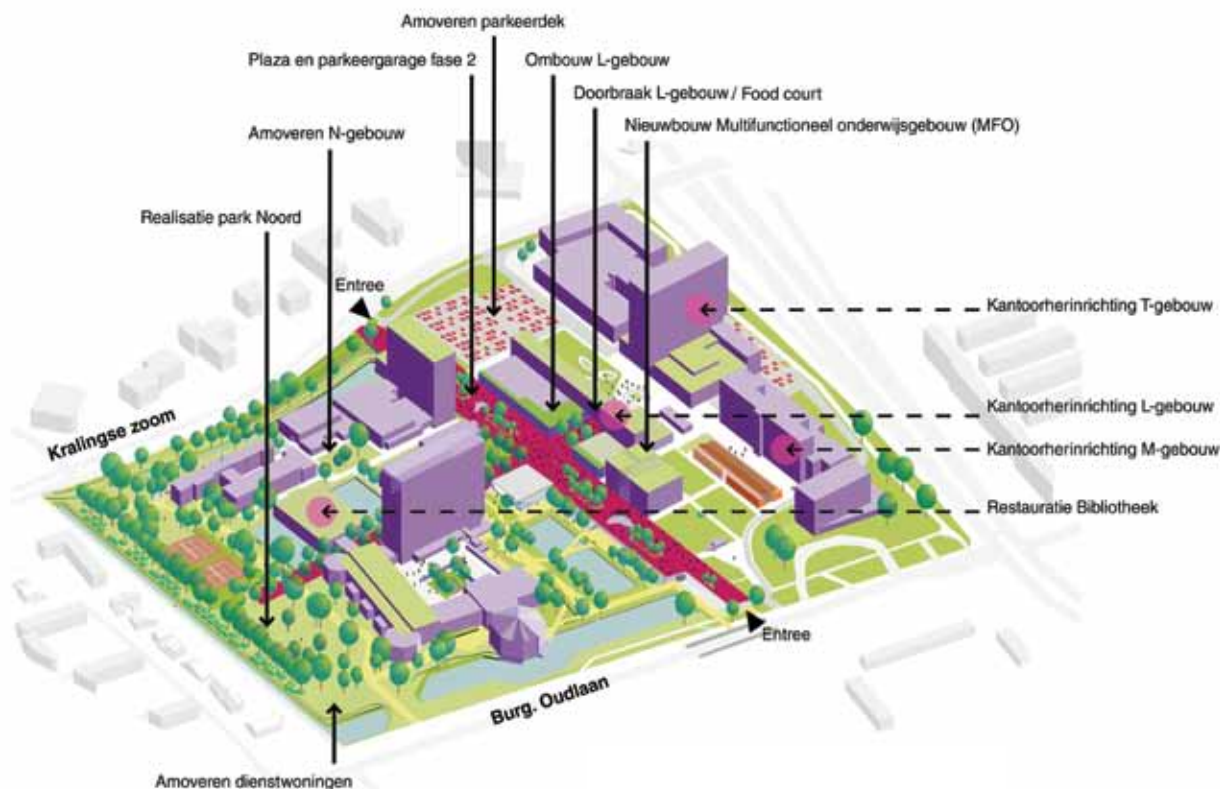
Wat merkt de stad daarvan? "Het thema van dit lustrum is 'impact'. Niet dat we overal een vlaggetje met het woord impact op gaan zet-

ten. Maar we laten zien dat het bij een goede universiteit om meer gaat dan een plek in de rankings. Het gaat om de impact van het wetenschappelijk onderzoek en de maatschappelijke bijdrage die de EUR al honderd jaar levert. Het idee dat de universiteit in een ivoren toren zit en ver verwijderd is van de stad Rotterdam, is een stereotype beeld dat niet klopt. De EUR is uitermate betrokken bij Rotterdam, niet alleen omdat het Erasmus Medisch Centrum fysiek in de stad is gevestigd, maar ook omdat we er bijvoorbeeld kenniswerkplaatsen hebben en publieksevenementen organiseren. De stad is een bron van onderzoek voor wetenschappers. En nu is er ook de vestiging van het Erasmus University College. We gaan de stad vanwege het lustrum niet het geijkte beeldje schenken, maar we gaan in natura teruggeven – *giving back* – wat de stad voor ons heeft betekend. Studenten en personeel van de EUR gaan we motiveren om een jaar lang zo veel mogelijk vrijwilligerswerk te verrichten in de stad; na de zomer start hiervoor een grote campagne. Aan het eind van het academisch jaar willen we burgemeester Aboutaleb een grote cheque overhandigen waarop het aantal vrijwilligersuren staat dat de EUR voor de stad heeft gewerkt. Het eeuwfeestjaar gaat de stad bovendien geld opleveren. Denk maar aan alle (inter)nationale congressen die worden georganiseerd. Duizenden congresgangers bezoeken de stad."

Naar welke festiviteiten kijkt u zelf het meeste uit? "De EUR heeft nogal een zakelijk profiel, omdat er veel economische en bedrijfskundige opleidingen zijn. Ik vind het belangrijk om wat kunst, cultuur en creativiteit aan de universiteit toe te voegen. Met Codarts werkten we al nauw samen. We hebben ook allianties met onder meer het Ro Theater, het Witte de With-kunstcentrum en het Rotterdams Filmfestival gevormd. Het Ro Theater gaat bijvoorbeeld straks try-outs houden in ons nieuwe studentenpaviljoen. Ik vind het daarom erg leuk dat het Ro Theater in verband met het honderdjarig bestaan in november drie avonden gaat programmeren in het Erasmus Paviljoen. Eén voor het afscheidsfeest van rector magnificus Henk Schmidt, één voor alumni en één voor studenten en collega's." **EM**

Hoogtepunten viering '100 jaar EUR'

- > **2 september:** officiële opening Erasmus University College en Opening Academisch Jaar in de Laurenskerk, met minister Jet Bussemaker (OCW) en presentatie boek *100 jaar EUR*
- > **5 september:** opening campushart met Heartbeat Festival voor studenten, medewerkers en omwonenden
- > **8 november:** de Dies Natalis in De Doelen, met uitreiking van acht eredoctoraten en met muzikale omlijsting door het Rotterdams Philharmonisch Orkest
- > **Voorjaar 2014:** Mandeville Lezing
- > **Voorjaar 2014:** Erasmus Open Campus
- > **20 juli - 9 augustus 2014:** European Universities Games

Campus in Ontwikkeling fase 2 'Goed is goed genoeg'

In tijden van economische crisis kun je als universiteit niet op de proppen komen met een campus waar de luxe van afstraalt. Dat vindt ook Kees Lansbergen, directeur van het Erasmus Facilitair Bedrijf (EFB). Onder het motto 'goed is goed genoeg' wordt onder zijn leiding de komende jaren nog flink doorgetimmerd aan de campus van de toekomst.

tekst Sanne van der Most

De oude campus bruiste niet, je kon er makkelijk verdwalen en er stonden te veel auto's. In fase 1, de verbouwing die begin komend studiejaar wordt afgerond, heeft campus Woudestein een flinke boost gekregen om moderner, levendiger en duurzamer te worden. De Institutenlaan, die binnenkort onder het L-gebouw doorloopt, vormt straks een kruising met de brede verhoogde Erasmus Plaza. Daar kunnen studenten en medewerkers winkelen en elkaar ontmoeten onder groene bomen, met zicht op de vijver en op het kunstwerk van Karel Appel. Onder de Erasmus Plaza bevindt zich een parkeergarage, zo'n zeshonderd plekken groot. Voormalige mensa De Carroussel wordt omgebouwd tot internationale *foodcourt*, met eten uit alle windstreken. En als bruisend middelpunt een iconisch studentenpaviljoen van glas. Het kan niet op, zo lijkt wel. Toch is men binnen het vooraf vastgestelde budget van negentig miljoen euro gebleven, aldus Kees Lansbergen, directeur EFB. "Sterker nog, door een Europees aanbestedingsvoordeel – waardoor we een aantal zaken goedkoper konden krijgen – houden we zelfs anderhalf miljoen euro over. Dat kunnen we dus weer teruggeven aan de universiteit."

En toen kwam de crisis. "Bij het opstellen van ons masterplan in 2009, gingen we nog uit van een forse studentengroei", zegt Lansbergen. "Dat liep even anders. Tegelijkertijd waren de wensen vanuit onderwijs en onderzoek niet meer hetzelfde als vijf jaar geleden. Het nieuwe curriculum vraagt om meer kleinschalige ruimtes, meer studieplekken en meer audiovisuele ondersteuning in de zalen. Dat geeft niet, daar hielden we rekening mee – in de loop der tijden veranderen dingen en daar moet je op in kunnen spelen." In de aanloop naar *Campus in Ontwikkeling fase 2*, die zich vooral richt op de (her)inrichting van bestaande gebouwen, is daarom een aantal scenario's doorgenomen. Lansbergen: "Onder het motto 'goed is goed genoeg' hebben we opnieuw een inschatting gemaakt van de studentenaantallen en de gewenste faciliteiten. Het scenario dat we toen samen met de decanen en de Raad van Toezicht hebben gekozen, is zeker niet de meest luxe optie."

De investeringsnorm voor de verbouw van kantoren is in dat kader maar liefst met 20 procent omlaag gegaan. "Dat merk je vooral in de afwerking en materiaalkeuze en in het schrappen van nieuwe vierkante meters rondom het L-gebouw", legt Lansbergen uit.

“Het is nog steeds heel mooi en goed, maar we hebben toch wel echt de grenzen opgezocht.”

Geen nieuwbouw meer

Zo zouden er in het oorspronkelijke plan om het L-gebouw heen meer vierkante meters gebouwruimte komen van kwalitatief hoogwaardiger materiaal. Een betere en duurdere afwerking dus. “Dat doen we nu niet”, legt Lansbergen uit. “Het is nog steeds hartstikke mooi en van goede kwaliteit, maar het had eventueel luxer gekund. Net als de inrichting van de collegezalen. Wij kiezen nu voor AV-apparatuur die goed genoeg is voor ons doel, maar niet het nieuwste van het nieuwste. Dat is ook niet per se nodig”, zegt hij. Ook de oorspronkelijke plannen om bestaande gebouwen te slopen en rond de Plaza meer

ste instantie als opvang voor de Universiteitsbibliotheek die straks compleet wordt gerestaureerd. Lansbergen: “Die extra wisselruimte is gewoon echt nodig. Natuurlijk hadden we ook tijdelijk elders dure werkplekken kunnen huren, maar uiteindelijk waren we dan toch meer geld kwijt. Het nieuwe multifunctionele onderwijsgebouw krijgt uiteindelijk ook een mooie functie: het herbergt in de toekomst collegezalen, een heleboel nieuwe studieplekken en voorzieningen als winkels en dergelijke.”

Overheidsgeld

Al met al levert deze keuze een besparing op van enkele tientallen miljoenen euro's ten opzichte van andere varianten. Specifieker wil Lansbergen niet op het bedrag ingaan. Rouwig is hij er niet om. “Ik vind het juist zeer

miljoen in fase 2. Het grootste deel daarvan – 65 procent – gaat naar faciliteiten voor onderwijs en onderzoek. De rest wordt gestoken in het onderhoud en de restauratie van de gebouwen én in het tweede gedeelte van de infrastructuur rond de Institutenlaan en de Plaza.

Wie gaat dat allemaal betalen? “Algemene voorzieningen als de parkeergarage, de onderwijsgebouwen en de infrastructuur betaalt de universiteit zelf”, aldus Lansbergen. “Door de investeringen in de kantoorgebouwen gaan de huisvestingslasten op de EUR uiteraard wel flink omhoog. Maar het is absoluut niet zo, zoals sommigen beweren, dat de huurprijs van de kantoorruimten omhoog gaat puur om de verbouwing te financieren. Bovendien is de nieuwe huurprijs van 240 euro per vierkante meter heel marktconform. Als je deze prijs terugrekent tot de kale huurprijs, is hij vergelijkbaar met wat je daarvoor in het Brainpark krijgt.”

Iedere meter kost geld

Met ingang van 1 januari 2014 gaan de faculteiten betalen voor iedere vierkante meter die zij hebben. Om de faculteiten te stimuleren zuiniger met de beschikbare ruimte om te gaan, is er een stimuleringsplan opgesteld. Investerings die ze moeten doen om tot een nieuwe kantoorinrichting te komen, worden door het College van Bestuur vergoed, mits die faculteiten zich houden aan de nieuwe norm van 19,5 vierkante meter per medewerker. “Zo willen we hen laten beseffen dat iedere meter geld kost”, legt Lansbergen uit. “Als je het vergelijkt met de oude norm op de EUR, waarbij iedere medewerker recht had op 27,4 vierkante meter, dan is het een behoorlijke omslag. Zeker voor mensen die gewend waren hun kamer vol te zetten met kasten vol literatuur en rapporten. Kijk je naar de norm voor Nederlandse kantoren – 15,5 m² – dan valt het weer erg mee.”

Medio 2016 is fase 2 helemaal afgerond en zit iedereen weer op zijn eigen plek. “Nogmaals”, benadrukt Lansbergen, “het is een enorme investering, daar zijn we ons bewust van. Maar wel een noodzakelijke. Als we de UB niet zouden renoveren, dan is die over twee jaar niet meer bruikbaar. Maar ook de installaties in het M- en het L-gebouw hebben hun beste tijd gehad. Als we die niet vervangen, kunnen we die gebouwen op termijn slopen en dat doen we liever niet. Daarnaast moeten we ook blijven reageren op de onderwijsontwikkelingen. We kunnen alleen een internationale topuniversiteit zijn en blijven als we de modernste vormen van onderwijs kunnen aanbieden. En op de nieuwe campus kunnen we dat straks ook, daar ben ik van overtuigd.”

| Ontwerp van het interieur van het multifunctioneel onderwijsgebouw

‘Het is nog steeds heel mooi en goed, maar we hebben toch wel echt de grenzen opgezocht’ > Kees Lansbergen

nieuwbouw neer te zetten gaan niet door. “Het aantal vierkante meters aan collegezalen wordt dus niet uitgebreid”, licht Lansbergen toe. “In plaats daarvan gaan we de huidige zalen langer gebruiken. Colleges lopen straks mogelijk door tot maximaal zeven uur, in plaats van tot vijf uur. Een betere bezetting en benutting dus.”

Nieuwbouw komt er overigens op korte termijn helemaal niet meer bij. Op één uitzondering na: een multifunctioneel onderwijsgebouw aan de Plaza. Dat gebouw dient in eer-

verstandig. Het is tenslotte wel overheidsgeld. Dat kun je niet over de balk smijten. En als we op deze manier alle functies die wij als universiteit zouden moeten aanbieden, ook daadwerkelijk kunnen aanbieden op een verantwoorde manier, dan is het toch goed?” Ook al is gekozen voor een goedkopere variant en wordt de nieuwe campus dan niet meer zo luxe als oorspronkelijk gepland, een megaverbouwing als deze kost nog steeds een heleboel geld. Om precies te zijn: 90 miljoen euro in fase 1 en, zoals nu begroot, 117

I Ivor Jonker,

I Daiana Tont

Economie roept hulp van studenten in

In de zoektocht naar vernieuwing en verbetering van het onderwijs doet de Erasmus School of Economics (ESE) met het *ESE Innovation Tournament* een beroep op de creativiteit van studenten en medewerkers. Iedereen met een goed idee kan zich opgeven op de online 'Innovation Portal'.

tekst tekst Alan Turgutoglu fotografie Ronald van den Heerik

Met genoeg ideeën van de studenten hebben wij geen goeroes of dure experts nodig,” stelt organisator van het *tournament* Nuno Camacho. De gedachte achter de competitie is dat de studenten gezamenlijk op meer goede innovatie-ideeën komen dan een of ander consultancy-bedrijf – en, niet onbelangrijk, voor minder geld. Normaal gesproken komt innovatie uit de koker van een R&D-afdeling of ontspruit aan het brein van een visionaire leider, zoals Steve Jobs, maar sinds een aantal jaar is het aanspreken van de *wisdom of the crowd* – ook wel *grassroots innovation* genoemd – een groeiende trend onder bedrijven. Met 140 voorstellen van studenten is de opbrengst boven verwachting. De organisatoren hadden vooraf gehoopt op een stuk of vijftig. De meeste inzendingen hebben betrekking op de internationalisering en de educatie van de ESE. Meestal zijn het kleine verbeteringen,

volgens Camacho, maar er zitten zeker ook een aantal radicale onder. Uiteindelijk worden de ideeën beoordeeld op verschillende punten, waaronder uitvoerbaarheid, maar vooral op de waarde ervan voor de ESE. Tussen 1 mei en 7 juni is de ‘maturation phase’. Deelnemers sturen hun voorstel op en ontwikkelen het in deze periode tot een *pitch*. Daarbij krijgen ze wekelijks feedback van het moderatieteam, waarna een jury de beste ideeën uitkiest en doorstuurt naar de decaan van de ESE. Behalve een aantal cadeaubonnen kunnen studenten een aanbevelingsbrief van de decaan winnen. Grote geldprijzen zijn er niet. Camacho: “Wij willen vooral ideeën van studenten die intrinsiek gemotiveerd zijn.” Professor Stremersch, codirecteur van het Erasmus Centre for Marketing of Innovation (ECMI), heeft het concept voor het Innovation Tournament bedacht tijdens zijn onderzoek naar *grassroots innovation*. De Wharton

Business School heeft eerder een soortgelijk toernooi gehouden voor ondernemingsplannen voor buiten de universiteit.

Nieuw puntensysteem en Google Hangout

Ivor Jonker, tweedejaarsstudent Economie en actief in een commissie bij Economische Faculteitsvereniging Rotterdam (EFR), heeft vijf verschillende voorstellen geplaatst op het platform. Hij denkt veel na over hoe het beter kan. “Soms zeggen ze tegen mij: ‘Ivor, jij hebt altijd ideeën.’ Nu kan ik ze eindelijk naar voren brengen.”

Ivor vindt dat studenten vrij moeten zijn in hun vakkenkeuze. Hij pleit voor het invoeren van een nieuw puntensysteem, naast de huidige ECTS, dat gericht is op categorieën van kennis en vaardigheden. Elk vak krijgt een bepaalde score op die categorieën. Op die manier is op de eindlijst van een student beter te zien wat zijn of haar individuele sterke punten zijn. Hij stelt ook voor om op weten-

| Anastasia Mirkina

| Inge de Vreede

schappelijke artikelen van de ESE, de verwijzingen van het artikel direct op de voorpagina te laten zetten door de onderzoeker. Dit bespaart studenten en andere onderzoekers die het artikel willen gebruiken veel tijd, omdat zij dan niet zelf elke keer een verwijzing hoeven in te typen.

Daarnaast vindt Ivor het huidige onderwijsstelsel te ouderwets; via *Google Drive* en *Google Hangout* kunnen studenten en docenten heel makkelijk met elkaar werkgroepbijeenkomsten houden en documenten delen. Het ESE-team wil nog wat meer argumenten zien over hoe dit idee van waarde kan zijn voor de faculteit.

Stoomcursussen en videoblogs

De Roemeense **Diana Tont** is masterstudente en is uitermate enthousiast over haar plan voor *crash courses* aan de ESE: stoomcursussen voor masterstudenten die hun kennis in bepaalde vakken willen opfrissen. Deze gedachte is voortgekomen uit haar eigen ervaringen.

“Toen ik hier kwam na mijn bachelorstudie in Schotland, wist ik helemaal niets meer over statistiek. Het heeft mij veel tijd gekost om zelf alles opnieuw te moeten leren.” De feedback die ze kreeg is gericht op het uitdenken van haar concept, in de context van hoe deze stoomcursussen het onderwijssysteem van de ESE zouden beïnvloeden.

Een geheel ander voorstel van Tont betreft een videoblogcompetitie op de ESE. Studenten houden hun leven gedurende een jaar bij om dit uiteindelijk te compileren tot korte filmpjes van een paar minuten. Op die manier krijgen aankomende studenten een beter beeld van een opleiding aan de ESE. Het mo-

deratieteam vraagt zich af of zo'n video dan niet te lang wordt voor het concentratievermogen van aankomende studenten, en of het wel een effectieve methode is om studenten aan te trekken.

Projectencompetitie en nieuw fonds

Eerstejaars International bachelorstudent **Economics and Business Economics (IBEB)** **Anastasia Mirkina** uit Rusland, vindt het *Innovation Tournament* een briljante aanpak om het verborgen creatief potentieel van studenten naar boven te brengen. Dankzij het toernooi wist ze de ideeën die ze al wat langer had, op papier te zetten.

Zo heeft zij een voorstel voor het praktisch maken van theoretische vakken: een competitie van projecten onder studenten van de ESE en andere universiteiten, door aan de hand van een online platform het opzetten van een bedrijf te simuleren.

Negentig procent van alle veelbelovende studentenprojecten wordt nooit buiten de universiteit voortgezet, aldus Mirkina, omdat dat vaak teveel tijd en energie kost. Ze hoopt met haar plan dat nuttige projecten voortgezet worden.

Mirkina heeft nog een ander idee: omdat zij het bedrag dat het huidige Erasmus Trustfonds voor de ESE heeft – zo'n 90.000 euro – niet voldoende vindt, wil zij een onafhankelijk en groter fonds opzetten voor alleen de ESE. Maar al te graag zou ze mee willen werken aan de implementatie van haar plannen. Zelf denkt ze daarbij aan het contacten leggen met bedrijven en andere universiteiten voor het ESE-trustfonds en het platform-project. Ze zou zo in de voetsporen van haar familie kunnen treden die ervaring heeft met het op-

zetten van trustfondsen voor onderwijsinstellingen in Rusland.

Betrekken van studenten

Inge de Vreede, derdejaarsstudent **Economie** en tweedejaars **Rechten**, heeft maar liefst negen voorstellen ingeleverd. Op de middelbare school was zij al actief in de medezeggenschapraad en momenteel zit ze in de opleidingscommissie van **Rechten**. Veel van haar ideeën hebben te maken met het meer betrekken van studenten bij de faculteit.

De Vreede wil een einde maken aan de verwarring rondom informatievoorziening. Omdat de informatiestroom voor studenten vanuit veel verschillende bronnen komt – *SIN-Online*, *Blackboard*, *Osiris*, en wat dies meer zij – stelt zij voor dat de ESE een platform opzet waarbij al deze informatie geïntegreerd is. *LawWeb* van de Erasmus School of Law is een voorbeeld van zo'n systeem. Een ESE-app zou volgens haar de informatievoorziening voor studenten completeren.

Ook stelt ze dat het groener maken van de faculteit een beter imago oplevert. Een commissie van ESE-studenten die evenementen in het kader van duurzaamheid bedenkt, zoals vrijwilligersactiviteiten voor studenten of een boomplantdag op de campus of elders in Rotterdam.

Niet als de andere studenten zou zij ook willen meewerken aan de uitvoering van haar ideeën, maar ze vindt het wel belangrijk om te peilen of haar plannen ook daadwerkelijk door andere studenten worden gesteund. Overigens staat het moderatieteam kritisch ten aanzien van haar plannen, met name over hoe deze de ESE voordeel zullen verschaffen boven de andere faculteiten. **EM**

Onrust in de ISS-familie

Het is onrustig in de hechte gemeenschap die ISS is. Het Institute of Social Studies – onderdeel van de EUR – moet bezuinigen. Een deel van de medewerkers moet vanwege efficiëntie naar Rotterdam. 'Wil je iets samen met ons bereiken, dan moet je ervoor zorgen dat we ons mede-eigenaar voelen van het proces.'

tekst Mieke Fiers fotografie Leven Willemse

fotobijlschrift: ISS-Studentenraadsman Martin Blok in gesprek met een student op zijn kamer

Hoeveel studenten zijn in deze kamer wel niet in tranen uitgebarsten?", vraagt de Filipijnse masterstudente Leny Hernandez met een lach. We zitten in de werkruimte van studentenraadsman Martin Blok op het Institute of Social Studies. De muren hangen vol kleurrijke souvenirs van over de hele wereld en voor de deur ligt een oranje loper – een prijs die het ISS kreeg voor het warme onthaal dat ze haar buitenlandse studenten geeft. De andere studenten in de kamer knikken van herkenning. Ook zij zijn er wel eens in paniek binnengerend; of om een mooi nieuwtje te delen, een vraag te stellen, een praatje te maken.

Op het ISS staan alle deuren open, en iedereen – staf, onderzoekers, studenten – is thuis in het statige, maar kleurrijke gebouw in hartje Den Haag. Het is 'home away from home'. Elk jaar in september komen zo'n 170 masterstudenten uit ontwikkelingslanden van over de hele wereld naar het ISS voor een intensief programma van vijftien maanden. Ze staan onder hoge druk van hun familie, hun gemeenschap, of de organisatie waar ze voor werken, om binnen die tijd een diploma te halen. Enkelen van hen zijn nooit het land uit geweest, anderen hebben kinderen achtergelaten, velen hebben gedoe met de Nederlandse bureaucratie van verzekeringen of verblijfsvergunningen. 'Een hoog-risico groep', noemt Martin Blok de studenten.

Het bijzondere zit hem niet alleen in de uiterst vriendschappelijke ondersteuning, het familiegevoel of in de talloze activiteiten die worden georganiseerd; het hele leermodel van ISS is gebaseerd op een hechte gemeenschap waarin het effectief en creatief leren centraal staat is, zoals ISS-rector Leo de Haan het trots omschrijft. Het is ook een van de redenen waarom veel studenten juist voor het ISS kiezen.

Naar Rotterdam

Maar er zijn zorgen onder de studenten, staf, promovendi en zelfs alumni. Zij startten op internet een petitie. Het ISS moet vanwege flinke bezuinigingen reorganiseren. In de plannen wordt een groot deel van

haar ondersteunende werkzaamheden uitbesteed aan de Shared Service Centra (SSC's) van de EUR, en de betrokken ISS-medewerkers moeten daarom naar Rotterdam. Dat geldt voor de back office: taken waarbij geen contact nodig is met staf of studenten, zoals het inkloppen van cijfers en het opstellen van facturen. Andere taken zouden in Den Haag blijven. De diensten moeten hetzelfde werk met 20 procent minder personeel doen. Niemand hoeft ontslagen te worden, omdat de laatste tijd verschillende tijdelijke contracten niet zijn verlengd. Lilian Jillissen, directeur van SSC Onderwijs, Onderzoek & Studenten-zaken (SSC OO&S) is sinds de aankondiging van de reorganisatie intensief in overleg met ISS-medewerkers. Het kan efficiënter, zegt ze, zonder aan kwaliteit van dienstverlening in te boeten. Bijvoorbeeld door handwerk te vervangen door digitale systemen. Andere voordelen die het reorganisatieplan noemt zijn dat de medewerkers in een team komen met mensen die vergelijkbaar werk doen, waar ze van elkaar kunnen leren en elkaar kunnen vervangen bij ziekte. Zo bezien zou je kunnen stellen dat de bezuinigingen voor een modernisering zorgen die sowieso nodig is.

"Natuurlijk gaat het op maat", stelt ze. "En natuurlijk blijven er bij het ISS alle dagen meerdere collega's continue aanspreekbaar voor de studenten en medewerkers. Hoe dat er precies uit gaat zien is nog afhankelijk van de afspraken die we gaan maken." Overigens zijn de drie, vier of vijf collega's waar het dan om gaat, altijd nog een veelvoud van wat op de EUR gewoon is. Bij Wijsbegeerte, met een vergelijkbaar aantal studenten, zit er maar eentje. Op 50 academische stafmedewerkers, 170 masterstudenten en zo'n 80 PhD's, telt het reorganisatieplan op dit

Wat is het ISS

Het ISS, gevestigd in Den Haag, biedt masteropleidingen en korte cursussen en doet onderzoek op het gebied van ontwikkelingskunde. De studenten zijn doorgaans professionals (gemiddeld 28 jaar) die werkzaam zijn bij overheid of non-gouvernementele organisaties in ontwikkelingslanden. ISS kent daarnaast zo'n negentig promovendi. De studies en PhD-trajecten worden gefinancierd met beurzen, met een persoonlijke lening, of door de organisatie waarvoor ze werken, door familie, of het dorp waar ze wonen. Het ISS is sinds 2009 onderdeel van de Erasmus Universiteit, als een instituut *sui generis* - 'met een eigen aard'. Maar de EUR is volledig verantwoordelijk voor de exploitatie.

moment 60 fulltime ondersteuners bij het ISS. Daarvan zijn 15 fulltime banen betrokken bij beleid en studentenondersteuning – de taken die terechtkomen bij SSC OO&S.

Geen back office

Op papier is het allemaal heel logisch. Maar vooral wanneer het die 15 betreft, is de praktijk anders. In de *extended family* die het ISS is, zijn labels als 'back office' en 'front office' moeilijk te plakken. Vaak zijn verschillende functies in één persoon verenigd. En door de sfeer en de manier van samenwerken is er nauwelijks zoiets als een back office; iedereen is bij iedereen betrokken.

Neem Sharmini Bisessar die al veertien jaar bij het ISS werkt. Ze is als Programma Administrator verantwoordelijk voor een groep masterstudenten: het onthaal, het rooster, de studiereizen, seminars enzovoorts. Die functie hoort volgens het plan in Rotterdam bij SSC OO&S. En wanneer het bij die taken blijft, zou dat ook wel kunnen. Maar Bisessar doet meer. "Ik ben ook hun adviseur, en hun vriend." Studenten lopen voortdurend bij haar binnen. Ze luncht elke maand met 'haar' veertig studenten, en houdt bijvoorbeeld jaarlijks een bijeenkomst over de winterblues. "We hebben hier studenten met kanker, en zwangere vrouwen ver van huis. We zeggen niet 'dat is niet onze zorg', want het is wél onze zorg." "Dat is niet alleen moederlijke zorg, het is ook de kernwaarde van ISS' effectief kleinschalig internationaal onderwijs en onderzoek", reageert Loes Keyzers. Ze is voorzitter van de Institute Council (IC) van het ISS. "De ISS-manier van werken is een *co-production of knowledge*, waarbij alle betrokkenen – studenten, academische staf en ondersteunende

staf – *samenwerken* van het begin tot het eind van de studieperiode. Het vraagt dus niet zomaar losse administratieve diensten tegen een bepaalde prijs per unit, maar een houding en kundigheid van de ondersteunende staf als zogenaamde co-producer, als *medewerker*."

Vandaar ook dat de Institute Council het plan op verschillende punten niet steunt – er is vooral kritiek op de integratie met SSC OO&S. Maar volgens ISS-rector Leo de Haan hoeft het ISS-model niet te lijden onder de uitbesteding. "Er zijn goede afspraken met SSC OO&S nodig, en die zijn in de maak." En daar zit net het probleem: het IC wil niet instemmen met een reorganisatie waarbij geen garanties

'Het is een ontkenning van wat het ISS is'

> masterstudent Mohammed Hadi

gegeven zijn dat het ISS-model centraal staat, en dat dat ook in de uitwerking te zien is. Het plan dat er nu ligt, kan die belofte vooralsnog niet waarmaken, volgens verschillende ISS'ers.

Breder denken

Wat vooral steekt, is dat veel ISS'ers zich niet gehoord voelen. "Niemand is tegen verandering en transformatie", zegt de Zuid-Afrikaanse masterstudent Athi Majija. "Velen van ons werken in eigen land voor organisaties die dit soort processen begeleiden. Maar wil je iets samen met ons bereiken, dan moet je ervoor zorgen dat we ons mede-eigenaar voelen van het proces. We zijn geen cliënten, we zijn stakeholders."

Rector Leo de Haan erkent dat het raadplegen van studenten, promovendi en staf beter had gekund. "Ik ben momenteel bezig met een inhaalslag", meldt hij. "Ik ben zeker van plan om veel explicieter en systematischer te communiceren in de toekomst."

De vraag is of communiceren voldoende is om de gemoederen te sussen. De hele benadering van de reorganisatie is bij verschillende ISS'ers in het verkeerde keelgat geschoten. "Zo werken we hier niet", zegt de Indonesische PhD-student Tamara Soukotta. "De reorganisatie gaat uit van uniformiteit: het ISS voegt zich naar de manier waarop de rest van de EUR het doet. Maar wij werken hier vanuit diversiteit." Nog zoiets: de oplossingen van het reorganisatieplan zijn volgens de studenten typisch neoliberaal: groter is beter en schaalvergroting biedt efficiëntie. Maar dat is niet de enige manier om ernaar te kijken, benadrukken de studenten. Juist om dat te leren kwamen ze naar het ISS. "Ik studeerde eerder aan de London School of Economics (LSE), maar ben naar het ISS gekomen omdat je hier breder leert denken", zegt de Afghaanse masterstudent Mohammed Hadi. "Al met al is het proces en de uitkomst een ontkenning van wat het ISS is." "Dat is vast niet zo bedoeld", vult Soukotta aan. "Het is gewoon een andere manier van denken." **EM**

Wat is er aan de hand?

Het ISS moet bezuinigen. De voornaamste subsidiënt, het ministerie van Onderwijs, kortte het ISS al met 10 procent, per 1 januari 2014 volgt nog eens 10 procent en in 2017 nog eens. Daarom kondigde de rector van het ISS (vergelijkbaar met een faculteitsdecaan) in juni 2012 een reorganisatie aan. Zowel het Institute Council (faculteitsraad) als de universiteitsraad stelden enkele voorwaarden waaraan de reorganisatieplannen moesten voldoen.

De reorganisatie moet 1 juli 2013 ingaan, maar ligt nu pas voor bij de universiteitsraad. De Institute Council oordeelde dat de plannen niet aan alle gestelde voorwaarden voldoen en hield het proces. Het advies was deels positief, deels negatief. ISS-rector Leo de Haan legt de plannen nu toch voor aan de universiteitsraad. De Haan heeft wel aanpassingen gedaan in de fasering van de academische reorganisatie en de 'teaching-and-learning environment', zo laat hij per e-mail weten. Ook heeft hij aanpassingen voorgesteld 'rond de uitgangspunten van de integratie met SSC Onderwijs, Onderzoek en Studentenzaken'. Op 25 juni stemt de U-raad.

17.000 Nederlandse singletjes

Olivier van der Vet maakte in zijn vrije tijd het meest complete overzicht tot nu toe van de vaderlandse popmuziek. Vorige maand promoveerde hij op zijn proefschrift *Dutch pop music is here to stay*. **tekst** Tim Ficheroux

Het is bijzonder dat er Nederlands aanbod in popmuziek is ontstaan, vindt Olivier van der Vet, die in mei promoveerde op vernieuwing en continuïteit in de Nederlandse popmuziek. "Het internationale aanbod is namelijk vele malen groter en het is veel goedkoper en makkelijker om muziek van bijvoorbeeld Amerikaanse artiesten uit te brengen en te verspreiden." Overigens is in landen als Frankrijk en Italië het nationale aanbod naar verhouding veel groter, zegt Van der Vet, maar dat komt voor een belangrijk deel door subsidies om de nationale cultuur te bevorderen.

Paardengehinnik

Dutch pop music is here to stay is de titel van zijn proefschrift. "De Nederlandse popmuziek is in de jaren 60 ontstaan en bestaat nu nog steeds, ondanks het grote aanbod van Amerikaanse en Britse artiesten", verklaart Van der Vet. Eigenlijk is er sindsdien niet zoveel veranderd. Een treffende parallel is de wildgroei van talentenjachten. Programma's als *Idols*, *X-factor* en *The Voice of Holland* trekken tegenwoordig veel kijkers, maar al in de jaren 60 waren vergelijkbare programma's eveneens ongekend populair. Onder anderen Rob de Nijs en André van Duin hebben hun carrière aan dergelijke televisieprogramma's te danken. Een van die talentenjachten was het NCRV-programma *Rodeo*, waarbij deelnemende bands op een rond podium stonden. Als de jury de muziek niet goed vond, werd het podium weggedraaid onder luid paardengehinnik. Wat dat betreft zijn de beschamende audities en denigrerende jurycommentaren van nu oude wijn in nieuwe zakken.

Monnikenwerk

Van der Vet bracht als buitenpromovendus in zijn vrije tijd vrijwel alle Nederlandse popmuziek die tussen 1960 en 1990 is uitgebracht in kaart. Hij woont en werkt in Den Haag, naar eigen zeggen dé popstad van Nederland. Voor zijn onderzoek verzamelde Van der Vet meer dan 17.000 uitgebrachte singles en albums van meer dan 3.500 Neder-

landse artiesten, waarschijnlijk het meest complete overzicht tot nu toe van de Nederlandse popmuziek in de periode 1960-1990. Een deel daarvan zat al in de database van het Nationaal Pop Instituut, dat op 1 januari 2013 als onderdeel van Muziek Centrum Nederland ophield te bestaan, als gevolg van een subsidiestop. Maar ook dat archief is completer geworden door de uitgebrachte muziek die Van der Vet oprakelde uit encyclopedieën, naslagwerken en databases van muziekblogs en andere internetbronnen. Een monnikenwerk, maar vooral ook heel interessant, zegt Van der Vet. "Ik ben niet zo'n fanaat dat ik alle feitjes over de Nederlandse popmuziek kan opnoemen, maar je gaat je wel identificeren met het onderzoeksobject."

Onderliggende patronen

Tussen al die titels van platen en namen van bands zit ook veel grappigs. Zo vertelt Van der Vet over het label OJEE, opgericht door platenmaatschappij Telstar. Dat label bracht in de jaren 60 enkel accordeonmuziek met schuine teksten uit. Denk daarbij aan songtitels als *Dan is ie slap*, *dan is ie stijf*. Ook Jaap Valkhoff, bekend van *Hand in hand*, *kameraden*, bracht onder het pseudoniem Slome Japie meerdere liedjes uit bij OJEE.

Toch ligt zijn echte fascinatie niet in de muziek en de feitjes, zegt Van der Vet, maar in de onderliggende patronen. Neem bijvoorbeeld de wereldwijde crisis in de muziekindustrie, van eind jaren 70 tot halverwege de jaren 80. "Dat is de periode van Doe Maar –dat succesverhaal kennen we– maar dat is ook de periode dat de opbrengsten van platenmaatschappijen flink terugliepen. In die tijd werd er juist veel minder Nederlandse muziek uitgebracht."

En klopt de stelling van Pierre Bourdieu, dat enkel economisch succes bepaalt of een platenmaatschappij de verbin-

tenis met een muzikant voortzet? "Slechts gedeeltelijk", zegt Van der Vet. "Succes in de hitlijsten is een belangrijke factor, maar ook niet-economische factoren, zoals recensies, de taal waarin wordt gezongen en bijvoorbeeld Edisons spelen een rol." **EM**

KLAAR

Elke editie voelt *EM* een recent gepromoveerde aan de tand.

Naam: Nicolien van Ravesteyn (31 jaar)

Proefschrift: *The impact of breast cancer screening on population health*

Wat is je belangrijkste ontdekking?

“Dankzij borstkankerscreening, gevolgd door vroegtijdige behandeling, is borstkankerssterfte onder Amerikaanse vrouwen van 25 jaar en ouder momenteel 20 procent lager dan zonder screening. Daarnaast ontdekte ik dat borstkankerssterfte onder Afro-Amerikaanse vrouwen hoger is dan onder blanke vrouwen.”

Wat heeft de maatschappij aan je onderzoek? “Mede op basis van mijn onderzoek zijn de Amerikaanse richtlijnen aangepast. Die komen nu overeen met het Nederlandse bevolkingsonderzoek, namelijk dat vrouwen tussen de 50 en 74 jaar met een gemiddeld risico wordt aangeraden zich eens in de twee jaar te laten screenen. Mijn onderzoek kan worden gebruikt om te kijken welke subgroepen meer of minder kunnen profiteren van borstkankerscreening, en dus zouden kunnen overwegen om minder vaak of juist vaker dan gemiddeld te worden gescreend.”

Krijgt het onderwerp extra veel aandacht door Angelina Jolie? “Ja, dat merk ik zeker. Jolie heeft een bepaald gen (BRCA-1) waarvan bekend is dat het een sterk verhoogd risico op borstkanker geeft. Die vrouwen krijgen vaak al vanaf jonge leeftijd controles en vallen niet onder het algemene bevolkingsonderzoek.”

Wanneer zag je het niet meer zo zitten?

“Dat is eigenlijk niet gebeurd, gelukkig. Mijn onderzoek is voor een belangrijk deel gebaseerd op een samenwerking met Amerikaanse universiteiten en instituten. Soms was het lastig om met alle betrokkenen overeenstemming te krijgen over bijvoorbeeld de precieze tekst van een artikel en over de volgorde van auteurs.”

Wat ga je nu doen? “Ik blijf als onderzoeker werken bij de afdeling Maatschappelijke Gezondheidszorg van het Erasmus MC. Daar ga ik me onder meer richten op het gebruik van verschillende screeningstechnieken en op vrouwen met een erg dicht borstweefsel, wat een verhoogd risico op borstkanker geeft en minder goed te zien is op een borstfoto.”

SvdM

DE BEWERING

Wat beweren onze wetenschappers zoal en wat vinden anderen daarvan?

De bewering: “Een prima idee als de gemeente Rotterdam zelf wiet gaat kweken. De kwaliteit is dan veel beter te controleren en criminelen worden van een zeer belangrijke inkomstenbron beroofd.”

Van wie? Marli Huijer, arts en bijzonder hoogleraar Filosofie

Waar en wanneer? In *Trouw* van 10 mei 2013

“Het streven van de politiek moet tweeledig zijn”, zegt Huijer. “Het individu beschermen tegen de kwalijke, verslavende werking van drugs en tegelijkertijd zorgen dat degenen die toch gebruiken, zelf zo min mogelijk schade ondervinden en zo min mogelijk schade veroorzaken voor de niet-gebruikers.” Als een gemeente daartoe zelf wiet moet kweken, lijkt dat Huijer, die begin jaren tachtig coördinator was bij de Amsterdamse Junkiebond, een pri-

en de overheid kan belastingen innen over de geïmporteerde wiet.”

Het idee voor gemeentelijk gekweekte wiet komt oorspronkelijk van de Haagse raadsleden Rachid Guernaoui (D66) en David Rietveld (GroenLinks). Burgemeester Aboutaleb ziet het ook wel zitten en wil het plan realiseren. In Den Haag denken ze er anders over. Het idee dat het de criminaliteit zal terugdringen, vindt het college van B&W naïef. “Een groot deel van de

‘De illegale levering aan de achterdeur van coffeeshops levert nodeloze problemen op’

› Rachid Guernaoui

ma idee. “Het is voor gebruikers een enorme vooruitgang om te weten wat voor spul ze exact gebruiken en dat daar een behoorlijk keurmerk op zit. Bovendien zou het een mooie bezuiniging op de politie-inzet zijn.”

“Helemaal geweldig, iedere stap is er één vooruit”, vindt Myranda Bruin, eigenaar van coffeeshop “1-2-3” aan de Rotterdamse Slaghekstraat en actief in het Verbond voor Opheffing Cannabisverbod, waar blowers, ondernemers en wetenschappers in verenigd zijn.

“Brandgevaarlijke situaties bij de thuiswerker worden aangepakt, het stiekeme gedoe bij de achterdeur verdwijnt, de kwaliteit kan omhoog

in Nederland gekweekte wiet is niet eens bestemd voor Nederlandse coffeeshops. Zeker tachtig procent is export”, luidt de reactie op schriftelijke vragen die de raadsleden onlangs stelden. “Dit moet gewoon worden geregeld”, zegt Rachid Guernaoui. “Gemeentelijke wietteelt biedt een goede oplossing voor die problemen en maakt het bovendien mogelijk om toe te zien op de kwaliteit en samenstelling van de softdrugs. De illegale levering aan de achterdeur van coffeeshops levert nodeloze problemen op. Bovendien kost het veel politiecapaciteit. Die kunnen hun tijd en middelen veel beter inzetten.” SvdM

UIT/GAAN

De betovering voorbij

De bekendste discotheek van Rotterdam heet *Hollywood*. Het is net een pretpark, inclusief een portier die lijkt op B.A. Baracus uit 'The A-Team'.

Hollywood
Delftsestraat 15

Sfeer 5
Sjanskansen 8
Studentikoosheid 1
Bier € 2,50

Laten we hiermee beginnen: voor iemand die enigszins goed bij zijn hoofd is – en daar mag je bij een gemiddelde universitair student van uitgaan – is er geen enkele reden om naar *Hollywood* te gaan. Het Rotterdamse feestpaleis, vier keer verkozen tot beste club van Nederland, is een verzameling van een stuk of zeven matig gerunde dorpsdiscotheken, heeft geen enkele signatuur en barst uit zijn voegen van de zestienjarigen. Maar als we ons best doen, is er ook heus een aantal *unique selling points* te noemen: dat er met een *flügel*-feestcafé, een R&B-kelder, een *Bols*-cocktailbar en een *SLAM!FM*-lounge voor elk wat wils in huis is; dat je je kunt laten opmaken en fotograferen; dat je een *black light*-tattoo kunt laten zetten; dat er bij de muntjesbalie een soort rad van fortuin staat waar je prijzen kunt winnen. Net een kermis.

Het is een zaak waar je naartoe gaat als je op de middelbare school zit, en in een randgemeente van Rotterdam woont. Je bent puber en je wilt wat. Voor iemand die de wekelijkse kinderdisco in het wijkcentrum gewend is, is *Hollywood* een openbaring. Al die zalen! Die bewegende dansvloer! En zoveel mooie meisjes! Maar na je achttiende is een bezoek aan *Hollywood* eigenlijk alleen te rechtvaardigen in het geval van een personeelsuitje of een vrijgezellenfeest (en vooruit, als incidentele *guilty pleasure*). Dan is er van de betovering, zelfs na heel veel drank, weinig meer over. De meisjes zijn vooral aandoenlijk in hun jeugdige onbeholpenheid. De hoeveelheid zalen en activiteiten is vermoeiend. En de dansvloer blijkt veel weg te hebben van een uit de kluiten gewassen invalidenlift.

Elke student moet er een keer geweest zijn, dat wel, al is het maar onder het mom van een antropologische veldstudie. Aanrader: observeer de vaders die tegen één uur 's nachts wanhopig naast hun auto staan te wachten tot hun breekbare dochters zich hebben losgescheurd van de begerige groepjes – altijd net iets oudere – jongens. **GM (foto: MB)**

Muziekfestival op skiberg

Zaterdag 29 juni wordt het Bergse Bos voor eenmaal omgetoverd tot een waar festivaloord. Een nieuw Rotterdams festival genaamd *Expedition* zal het rustige recreatiebos tot op zijn grondvesten doen schudden.

Het festival vindt plaats op de heuvelrug van de skiberg. Uniek, want hier heeft nooit eerder een muziekfestival plaatsgevonden. *Expedition* is een initiatief van het Berlijnse platenlabel Innervisions in samenwerking met Révolt, bekend van de programmering en promotie van Cultuurpodium Peron. Daarnaast organiseert Révolt elektronische dansevenementen als Nachtduik in de Maassilo. *Expedition* wordt dan ook een muzikale ontmoetingsplaats waar het elektronische geluid van twee steden samenkomt. De Housemuziek van Innervisions is *soulful* en divers. Op de mainstage zullen internationale acts als Henrik Schwarz, Dixon, Âme, Mano le Tough en Marcus Worgull het publiek verblijden. De eerste drie draaiden eerder al in Nederland tijdens de opening van het Stedelijk Museum in Amsterdam. En na een aantal uitverkochte clubavonden in de beste clubs van Nederland is het nu tijd voor een nieuwe uitdaging in Rotterdam. Daarnaast is er nog een tweede stage gehost door verschillende Rotterdamse initiatiefnemers uit de elektronische muziekwereld, zoals Nachtduik, Clone Records, Triphouse Rotterdam, Undertone, Dekmantel, 300MPH, YardBIRD, Modular en Noah. Ook op dit podium hoor je de combinatie van house met een soulklank.

Expedition biedt ook een culinaire line-up waarbinnen kleine, lokale ondernemers de kans krijgen zichzelf te profileren. Onder andere Haute Friture, Satéman, Old Scuola en Man Met Bril Koffie zijn hier vertegenwoordigd om je te laten genieten van al het goeds dat Rotterdam te bieden heeft.

Het wordt een heerlijke dag in de natuur. Trek je schoenen uit en voel het gras onder je voeten, terwijl je danst op de klanken van muziek van eigen bodem. *Expedition* is een festival dat je als jonge Rotterdammer niet mag missen deze zomer. **CM**

› *Expedition festival; 29 juni in het Bergse Bos; tickets: € 33,00. Voor meer info: www.revolt.info*

SPORTTYPE

‘Leuker om te spelen dan om naar te kijken’

Welk elftal zit je? “Dames 1 van Antibarbari.”

Is dat een beetje van niveau? “We spelen derde klasse, maar promoveren volgend jaar naar de tweede klasse.”

Hoeveel damesteams heeft Antibarbari? “Vijf.”

Op welke positie sta je? “Ik ben voorstopper.”

Is er een groot verschil in spelstijl met herenteams? “Het is minder fysiek en de snelheid ligt lager. Het maakt nogal wat uit of je een schouderduw krijgt van een man of van een vrouw.”

Hoe is het gesteld met damesvoetbal als kijksport? “Het is leuker om te doen dan om naar te kijken, vind ik, maar dat geldt wel voor meer sporten, zoals hockey bijvoorbeeld. Het is gewoon te traag.”

Maar van Heren 9 winnen jullie toch zeker wel? “Natuurlijk!”

Voetbalde je toen je klein was ook al? “Vanaf mijn twaalfde ja, bij Roda 46 in Leusden. Ik was toen ook verdediger. Eerst mocht ik van mijn moeder niet op voetbal, omdat ik elk half jaar wat anders wilde doen – paardrijden, turnen – maar voetbal was het helemaal.”

Hoezo dan? “Het is gewoon een heel leuk spelletje.”

Dus in Rotterdam stond je meteen weer op het veld? “Nou, niet het eerste jaar, want die Rotterdamse clubs trokken me niet zo. Maar het jaar erop ben ik erin gerold, ging ik met wat vriendinnen van RVSF bij Antibarbari meetrainen.”

Ben je goed? “Nou nee, ik ben geen megatalent, al zegt men dat ik de meeste duels wel win. Ik ben niet bikkelhard, maar ga er zo hard in als nodig is. Ik maakte ooit wel deel uit van Oranje onder de dertien jaar, maar daar zitten zo’n beetje alle meisjes van Nederland in. Ik speel vooral vanwege de gezelligheid.”

Wie zijn je helden of heldinnen? “Die heb ik niet. Ik volg het voetbal zijdelings – vrouwen zijn daarin toch wat minder fanatiek dan mannen, denk ik. Bovendien: ik woon in een RVSF-huis in Kralingen, probeer dan maar eens Studio Sport te kijken. Heel soms ga ik via mijn werk naar Sparta of met mijn broertje mee, die heeft een seizoenkaart van Feyenoord.”

Waarom heeft jullie team de weinig flatteuze bijnaam Conjo’s? “Ha, ha goeie vraag. Die naam is ooit bedacht door de mannen – hoe kan het ook anders. Elk team heeft zo een eigen naam, zo heet Heren 1 ‘Vlaggenschip’ en Heren 2 ‘Team Veeg’.”

Bestaan er nog meer van dit soort bijnamen op de club? “Binnen ons team zelf zijn er heel wat bijnamen, omdat veel speelsters dezelfde naam hebben. Dat zorgt voor verwarring in het veld. Zo heet ik ‘Heukie’ aangezien er nog drie andere Annicks dan wel Anieks rondlopen op Antibarbari.” **GvdE (foto: MdG)**

Naam: Annick

Heukensfeldt Jansen

Leeftijd: 22

Sport: Veldvoetbal

Studie: vierdejaars

Bedrijfskunde

STUDIUM GENERALE & ERASMUS CULTUUR AGENDA

MUZIEK Rotown College met o.a. Three/Third XL

Het laatste reguliere Rotown College voor de vakantie. Met o.a. een optreden van de drie zingende zussen Arianne, Bernice en Céline. Twee van hen studeren aan de EUR, maar met

elkaar maken ze al jaren muziek.

Dinsdag 11 juni, vanaf 21.30 uur

Rotown, Nw Binnenweg 17-19, Rotterdam

DEBAT Denkcafé: Knuffelbajes

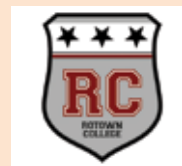
Op het Noorse gevangenis-eiland Bastøy leven misdadigers in relatieve luxe: ze kunnen zich vrij bewegen, helpen op een boerderij of leren een vak. In

hun vrije tijd kunnen ze boswandelingen maken of gitaar spelen. Opmerkelijk: slechts 16 procent van deze gevangenen gaat opnieuw de fout in, tegenover 60 procent in Nederland. De filosofie is simpel: behandel gevangenen als mensen en ze worden mensen, behandel ze als criminelen en ze worden crimineel.

Woensdag 19 juni. Arminius, Museumpark 3,

Rotterdam. Toegang € 2,50 / € 5,-

MUZIEK Rotown College XL

Rotterdams talent in de spotlights. Speciale Extra Large Editie van deze samenwerking tussen de Erasmus Universiteit Rotterdam, Zadkine, Albeda College en Roots & Routes

Agency, Codarts Pop en Rotown. Rotown College.

Dinsdag 25 juni, vanaf 21.30 uur

Rotown, Nw Binnenweg 17-19, Rotterdam

> Meer informatie? www.eur.nl/sgec of www.facebook.com/studiumgeneralerotterdam. Alle programma's zijn gratis toegankelijk tenzij anders vermeld.

PERSONALIA

Berichten voor deze rubriek kunt u sturen naar: erasmus-magazine@em.eur.nl. Nadere informatie? Bel 010-4081115.

Sunila Abeysekera, ISS researcher, has received the first Didi Nirmala Deshpande South Asian Peace and Justice Award. Ms. Abeysekera is a leading women's human rights defender in Sri Lanka and South Asia, and a major player in the global women's movement. Sunila Abeysekera is currently a guest research fellow at ISS.

Dr. H.A.F. (Henk) Oosterling (1952), filosoof bij de faculteit der Wijsbegeerte, ontvangt de Van Praagprijs 2013 van het Humanistisch Verbond, vanwege zijn inspirerende visie op omgaan met keuzevrijheid. De uitreiking vindt plaats op 21 juni

tijdens de Wereldhumanismedag, in Amsterdam. Het thema voor de prijs is 'Durf te kiezen'. Het kunstproject van het Humanistisch Verbond over hoe om te gaan met de grote keuzevrijheid die we tegenwoordig hebben.

Prof. dr. Eddy van Doorslaer, hoogleraar Gezondheidseconomie in de Erasmus School of Economics en het instituut Beleid & Management Gezondheidszorg is gekozen tot nieuw lid van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). 30 september 2013 wordt Van Doorslaer geïnstalleerd in het Trippenhuis van de KNAW te Amsterdam.

Prof. dr. Roland Kanaar (1961), hoogleraar Moleculaire stralengenetica in het Erasmus MC, is gekozen tot nieuw lid

van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). 30 september 2013 wordt Kanaar geïnstalleerd in het Trippenhuis van de KNAW te Amsterdam.

Sylvia Feilhauer, die vorig jaar afstudeerde bij de RSM Erasmus University Rotterdam, heeft met haar scriptie 'Product Carbon Footprinting' de KPMG RSM Sustainability Master Thesis Award 2013 gewonnen. Feilhauer ontving een bedrag van 1000 euro. Het was voor het eerst in de geschiedenis van deze prijs dat de jury unaniem was over de keuze.

COLOFON

Uitgave

EM 18 – 6 juni 2013
jaargang 16, 2012-2013
Erasmus Universiteit Rotterdam
ISSN: 0922 – 713x

Bezoekadres EM

Erasmus Magazine
Gebouw E, kamers ET 41-48
Burg. Oudlaan 50
3062 PA Rotterdam

Postadres

Erasmus Magazine
Postbus 1738
3000 DR Rotterdam

Telefoon / e-mail

010-4081115
erasmusmagazine@em.eur.nl

Em.Online

EM Online bevat actueel nieuws, en Erasmus Magazine verschijnt in zijn geheel ook op de website: www.erasmusmagazine.nl

Redactie

Petra Merckx, *waarnemend hoofdredacteur*
Gert van der Ende, *eindredacteur*
Tim Ficheroix, *redacteur nieuws en web*
Mieke Fiers, *redacteur*
Thessa Lageman, *Sanne van der Merst, wetenschapsredacteurs*
Alan Turgutoglu *stagiair*

Redactieassistent

José Luijpen: 010-4081115
erasmusmagazine@em.eur.nl

Medewerkers

Fotografie: Ronald van den Heerik, Levien Willemse, Michel de Groot, Milan Boonstra
Cartoons: Bas van der Schot
Columns: Peter Achterberg, Tim de Mey, Daniël Lambrichts
Teksten: Christiaan de Jong, Geert Maarse, Céline Maessen, Martine Zeijlstra.
International Pages: Noortje de Boer, Leon Jansen, Nina Limpf, Hannes Peters

Advertenties

Interne advertenties en EM Lokaal-advertenties bij Erasmus Magazine: 010-4081115 of erasmusmagazine@em.eur.nl
www.erasmusmagazine.nl/advertenties
Overige advertenties via Bureau van Vliet B.V., Zandvoort, tel.: 023-5714745 of www.bureauvanvliet.com

Vormgeving

Unit20, Yoe San Liem, Maud van Velthoven

Druk

De Bondt, Barendrecht

HOP

Erasmus Magazine is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

Redactieraad

Henk Volberda (voorzitter),
Brigitte Hoogendoorn, Samantha Langendoen,
Zoe Nussy, Michael Rabbers, Marcella Spoor,
Pieter Kuijt.

Cover

Unit20.

Volgende editie EM

EM 19 verschijnt op donderdag 20 juni 2013

Advertentieoverzicht

EUR/00&S

© Erasmus Magazine

Auteursrechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag zonder schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur overgenomen worden.

ADVERTENTIES

Het best bewaarde supermarktgeheim

Biologische kip 930 gram Plofkip 2.350 gram

95% van alle kip in de supermarkt is plofkip. Zo'n dier kan soms nauwelijks meer lopen.

WAKKER DIER
wakkerdier.nl

L VERKEERSSCHOOL

AVANTI

HOOG SLAGINGSPERCENTAGE BIJ HET EERSTE EXAMEN (55 - 60%)

Diverse rijopleidingen.
Examendatum direct bekend.

Stadhoudersweg 6e, Rotterdam
TELEFOON (010) 4673820 / 4679448
E-MAIL info@avantirijsschool.nl
WWW.AVANTIRIJSCHOOL.NL

MOON
BLACKLIGHT EDITION

WOENSDAG 12 JUNI
22.00 - 04.00 | TOFFLER

DEURVERKOOP € 5,-
BESTEL ONLINE JE KAARTEN | WWW.MFVR.NL

EM. INTERNATIONAL NO.18//JUN/2013

University Council to decide on ISS reorganisation

ISS Dean Leo de Haan is presenting the reorganisation plans of the Institute for Social Studies (ISS) to the University Council, despite a partially negative advice of the Institute Counsel. He did however suggest several adjustments.

Due to a reduction of subsidies from the government the ISS must undergo reorganisation. The plan is to reorganise the academic staff and outsource supporting services to the Shared Service Centres (SSCs) of the EUR. The plans were scheduled to be implemented starting on the 1st of July 2013. One year ago, the University Council and the Institute Counsel (IC) approved of the intention to reorganise, albeit under conditions. The current plan does not meet those conditions in some points, according to the IC. The plans have been a cause for concern for ISS students, employees and alumni. Dean De Haan is presenting the plans to the University Council nonetheless, in the last meeting before July the 1st, namely on June 25.

He did however make several suggestions in response to the IC advice, informs De Haan via email. The academic reorganisation will possibly be implemented in phases. Same goes for the plans that have an effect on the teaching and learning environment – the intensive collaboration between researchers, students and support staff that is characteristic of the ISS. The biggest issue is the integration of functions with SSC Education, Research & Student Affairs. De Haan has made suggestions for adjustments regarding the basic premises of this integration, he says. What these adjustments entail was not public at the point of printing this edition of Erasmus Magazine.

MF (photo: LW)

More info on the ISS reorganisation:
www.erasmusmagazine.nl

Are the switched-off cameras really cameras?

The EUR regulations on cameras, the surveillance cameras on Campus Woudestein to be precise, continue to raise questions with the University Council. A special commission has now been formed to summarize – and answer – all questions.

In the beginning of April the University Council examined the updated regulations on surveillance cameras on Campus Woudestein. Since then the council has asked many questions regarding the procedures (who can watch the recordings, and when?), the purpose (security? spotting fraud during exams?), and what cameras actually are installed on campus. Various cameras have been switched off because they had been placed without the required permits from the University Council. The answers from Erasmus Facility Services (EFB) where not always satisfactory, or raised new questions. In order to make sure everything will go more smoothly a special

commission, led by Ton van der Pijl, the Secretary of the Executive Board, has been formed. The commission will take inventory of all issues and where possible answer questions.

One of the subjects of discussion is the so-called dummy camera. The EFB stated that they did not request permits from the University Council for the cameras in the V-building, because these are dummy cameras. That is, they are real cameras, but they are switched off at all times. But, according to the council, the EFB must request the proper permits for installing cameras – whether or not they are switched on is beside the point. **MF**

Photographer wins Histartes EXPO

Student photographer Rich Theemling won this year's Histartes EXPO, which was themed 'The Future is Yours'. The work of almost 20 students was presented in the L-building from May 20 until May 23. "I did not even know it was a competition," says a humble Theemling. "But winning feels really good." Theemling, a Media and Business master student, takes home a gift voucher from the art store Harolds, and he may decorate a room in the hostel ROOM with his art work. Theemling's love for the Netherlands plays a significant role in his photography, which is reflected in his photographs. One was an image of the Rijksmuseum during twilight, another one was a night shot of Amsterdam, and the other two were of the windmills at Kinderdijk. **NdB (photo: RT)**

Karmelia Rosa

Whitney Saldava

Saying Goodbye

As the academic year is coming to an end, it is time for many exchange students to say goodbye and return home. Four students share their experiences in the Netherlands. text Nina Limpf photography Levien Willemse

When Zsuzsa Trucko (24), an exchange student from Hungary, heard she had gotten a spot at Erasmus University, she was disappointed initially. “The Netherlands wasn’t my first choice. I actually wanted to go to Barcelona.” However, in retrospect Trucko is happy with the way things turned out. “Dutch people are nice. They made it easy for me to settle and to have a good time here,” she says. Karmelia Rosa (19) from Indonesia agrees, emphasizing that people in the Netherlands are very warm and welcoming.

Suzy Guahk (20) is an exchange student from South Korea and, she too, did not have a hard time adjusting to life in the Netherlands. However, “I am really not used to seeing people smoke weed in public and being so open about sexual issues. Maybe I did experience a bit of a culture shock in that sense,” Guahk says, who picked the Netherlands as exchange destination mainly for its good location to travel to other parts of Europe. “I travel once a month. So far I have been to Spain, Belgium, Germany, France, and the Czech Republic,” she says, smiling.

So relaxed

While Guahk enjoyed Spain the most due to its wonderful scenery, Rosa’s most memorable trip during her stay in the Netherlands was to Sweden. “I got to see the Northern Lights and did dog sledding there. It was awesome,” she says.

Zsuzsa Trucko

Whitney Saldava (23), an exchange student from Latvia, did not travel as much outside the Netherlands. “Instead, I focused on building my experiences in this country,” she explains. Saldava enjoys student life in Rotterdam and all the possibilities the city has to offer. “It is so relaxed. And there is a lot of nightlife – parties on any day of the week. I love it. In my home country, Latvia, people would only go out in the weekend.”

However, Saldava is disappointed with the quality of education at EUR, especially since she mainly made her decision to come here based on the university’s high ranking. “EUR has a good name, but when it comes to BA degrees, I find it very broad. You try to touch on everything and become an expert in nothing,” she says. Guahk agrees: “It seems that subjects are not taught as in depth as they are at my home university.” But then again, “many courses are interactive and involve essay assignments. It motivates and helps students to study by themselves,” Guahk adds.

And on the bright side, student life in Rotterdam is very relaxing, according to Rosa, with classes not taking up too much of her time, thus leaving room for activities outside of school.

Minus 5 degrees

No matter the study load, there is one event that cannot be missed while on exchange in the Netherlands: Queen’s Day or, as of next year, King’s Day. Both, Guahk and Rosa, cite it as their most memorable experience in the Netherlands. “I joined the boat trip organized by ESN. It was really fun,” Guahk says. “Queen’s Day was great,” Rosa confirms, who celebrated the national holiday with locals in Amsterdam. “Especially seeing so many people wearing orange,” she adds, laughing.

Saldava is planning on travelling to the Netherlands for King’s Day next year. Her most memorable experience, however, is a rather different one: cycling in minus 5 degrees, with bike paths and roads covered in snow. “A terrifying and great experience,” she says.

While Rosa, Guahk and Trucko are looking forward to going back home, Saldava is not. “It feels like I am leaving the party at the best moment,” she explains. Regardless, all of them are certain that they will miss the Netherlands in one way or another – the laid back feeling of living in Rotterdam, for example, or riding a bike. And perhaps most importantly, the friends they have made along the way. **ESN**

THINGS TO DO IN ROTTERDAM

text Leon Jansen

ROUTE DU NORD

Several art exhibitions are collected in the North of Rotterdam during the three-day-festival Route du Nord on 7, 8, and 9 June. The festival has originally been invented to make efficient use of abandoned buildings in Rotterdam. However, after the cultural revival these neighbourhoods experienced, the festival had to be relocated to alternative spaces. For the eleventh time already, Route du Nord is organized – this time around in the Zomerhofkwartier, the neighbourhood north of Central Station. The route takes you from Art Gallery Roodkapje all the way to the Schieblock near Hofplein. Along this route, various art installations and pieces will be offered to you, each within the theme of this year: Multiples.

RUE DES CREPES

Food and Lifestyle event Rue des Crêpes will be organized twice this summer: June 9 and September 22 on the square near Pannekoekstraat, not far from the Blaak. Similar to the Swan Market (June 23), the event also features different stands at which you can purchase snacks and nibbles from a variety of cuisines. The events last all Sunday afternoon.

ROBIN ROTTERDAM UNLIMITED

The new city event Robin Rotterdam Unlimited celebrates the diverse atmosphere in multicultural city Rotterdam. The festival features a variety of different kinds of acts, from Chinese poetry, to music acts from Outlandish and Nelson Freitas, to theatre or carnival. A special component of Robin Rotterdam Unlimited is the 44th Poetry International Rotterdam at

the Schouwburg from 11 to 15 July, featuring poetry from both the Netherlands and abroad. The entire Robin Rotterdam Unlimited festival takes place from July 11 to July 16, and is a symbiosis of two festivals which were separately organized in previous years: Rotterdam Summer Carnival and Dunga Festival.

AMERICAN NIGHT

Get out your cowboy boots or baseball caps! Breakaway Café is gathering cheerleaders and quar-

terbacks, inviting all (international) students to party during the American Night on June 13, starting at 9pm. The event features hotdogs, beer pong, a popcorn machine, and of course shots. Entrance is free.

GOING OUT

McDonalds, but better

Truly delicious hamburgers for a reasonable price - restaurant *Hamburg* makes it happen; and they make their own brownies, milkshakes and ketchup.

Hamburg
Witte de Withstraat

94B

Atmosphere 8

Student vibe 5

Place to flirt 8

Beer € 2.50

Of course we already had a hamburger restaurant in Rotterdam: the *Burgertrut*, on the Meent. Bavarian beer tables, barbecue fumes and organic beers. Excellent establishment, no one is claiming otherwise, but for the less artistic crowd perhaps a little inaccessible. Now there is a burger joint on the Witte de Withstraat where truly everyone can go: *Hamburg*.

Hamburg fits the trending cafeteria concept, which is becoming increasingly popular in larger cities. The staff consists of no more than a few employees, you get a receipt for your food and when your burger is done, your number comes up and you have to go and pick it up yourself at the kitchen. One side of the menu consists of burgers (beef, chicken, lamb, shrimps, tofu, and pumpkin). The other side is filled with extra *toppings* (from gorgonzola to smoked bell peppers) and the side dishes you can get with your burger (french fries, coleslaw and half a corn cob) - nice and simple. That also goes for the interior design. The floors are made of wood, the furniture is stylishly 'idiot proof', above the open kitchen there is a fully chal-

ked-up blackboard, and the white tile wall is decorated with a painting of an old-fashioned meat grinder with an almost endless knot of minced meat. The burgers are given to you wrapped in paper, the fries come in a red-white-checked paper cone, and the home-made ketchup is present on each table in those red siphons we know from American diners (alright, and from the egg roll stand on the corner).

For several years already, the Witte de Withstraat has been one of the biggest attractions of Rotterdam's downtown area. Strangely enough, it is only recently that the street has begun living up to its reputation in terms of food and beverage establishments. *Hamburg* (a name so simple that we could have thought of it ourselves) certainly contributes to that trend. On the one hand, the burgers are - excluding the 270 gram variant - somewhat small, but on the other hand so are the prices: for ten euros you get a burger including fries. Tip: take your burger to go and eat it on the always sunny terrace of *De Zondebok* & 't *Zwarte Schaap*. **GM (foto: MB)**

**Daniël
Lambrichts**

KNIKJE

Sinds een week of zeven ben ik serieus begonnen met hardlopen. Ik trek wekelijks minstens drie keer de hardloop-schoenen aan en verken op die manier Rotterdam. Meestal loop ik een groot stuk langs de Maas, om via het Euromastpark weer hijgend thuis te komen. Soms neem ik onverwacht nieuwe routes. Soms ook loop ik gedachteloos mijn vaste rondje. Hardlopen is een goede uitlaatklep voor de drukte van studie, bijbaan en sociale aangelegenheden. Een concrete doelstelling heb ik niet – er zit voorlopig geen marathon of sponsorloop in. Het gaat me er puur om dat mijn huidige voedsel- en vochtconsumptie zich niet al vroegtijdig in een gezellig buikje vertalen. Fit blijven is belangrijk, want gezondheid is een groot goed. En hoe fitter ik me voel, hoe beter ik studeer.

Na deze zeven weken hobbelen kan ik wel zeggen dat ik 'erbij' hoor, bij de subpopulatie van de Nederlandse bevolking van semiserieuze hardlopers. Vóór die tijd kreeg ik altijd een beetje jeuk van dat soort volk dat je kunt herkennen aan de net iets te professionele strakke hardloopbroekjes, de schattige buikriempjes met waterflesjes en – in de avonduren – de fluorescerende gele hesjes. Maar nu kan ik van 'wij' spreken. En wij knikken elkaar toe bij het passeren. Het is precies dát knikje, waardoor ik weet dat ik er nu bij hoor. Ik ben niet meer zomaar iemand die even een rondje gaat hardlopen. Nee, ik word nu – ondanks dat ik niet van hardloopbroekje, buikriemflesje, hesje ben – semiserieus genomen als jogger. Allemaal trokken we al die keren weer met tegenzin de schoenen aan. Allemaal wilden we niet maar moesten we van onszelf. En bij ons allemaal kwam er dat punt waarop het rennen een routine werd – volledig in het dagelijkse leven ingebakken. Hardlopen werd leuk en de douches daarna voelden steeds meer verdiend. In dat ene knikje zit dat allemaal vervat. Een knikje van begrip; een knikje van duizend woorden. Het is hetzelfde knikje als dat van elkaar passerende buschauffeurs, van motorrijders en van mannen die samen met hun vrouwen winkelen. Een onderling herkenningsteken in een wereld waarin men verder enkel nog naar beeldschermpjes staart. Jules Deelder schreef ooit: 'De omgeving van de mens, is de medemens'. Een tekst die mij iedere keer in blauwe neon begroet als ik de Nieuwe Binnenweg afren.

Daniël Lambrichts is geneeskundestudent

DUBBELGANGERS

Yannick van Riet
Student Bestuurskunde

Goku
Super Saiyan

Voor 'Dubbelgangers' zoekt EM op de EUR naar look-a-likes van bekende mensen. Suggesties zijn van harte welkom: redactie@em.eur.nl.

DIT BEN IK

De stijl van Sharon Sberro (23)
Student Rechten

Stijl? "Ik vind een geheel zwarte outfit het mooist. Eigenlijk draag ik dat al jaren. Het komt ook door de invloed van vriendinnen. Ik woon in Den Haag en daar is het een *look* die je veel ziet. Mijn kledingstijl is daardoor best stoer, maar ik probeer altijd een vrouwelijke *touch* aan te brengen met lippenstift of een ketting. Je zult mij alleen nooit op hakken zien. Ik geef veel geld uit aan make-up. Ik hou van goede merken, zoals *Chanel* of *Lancôme*."

Roots. "Deze zomer ga ik afstuderen en daarna wil ik graag op reis. Misschien ga ik samen met een vriendin naar Australië en anders ga ik alleen naar Israël om Hebreeuws te leren. Mijn ouders komen uit Israël, en ik ben daar ook geboren. Zij spraken Hebreeuws tegen elkaar, maar tegen mij en mijn zus Nederlands. Ik vind dat achteraf jammer, want ik wil het nu ook graag leren spreken. Ik voel mij door mijn Joodse afkomst erg verbonden met de mensen en het land. De mensen zijn heel warm. Het is in Israël absoluut ondenkbaar dat je op bezoek gaat rond etenstijd en niet mee-eet. Maar ze zijn ook temperamentvol. Dat zie je bijvoorbeeld terug in het verkeer. Eén grote chaos van toeterende auto's en mensen die schreeuwen. Ik vind het heerlijk, dan voel ik me echt thuis."

Traditie. "Ik ben traditioneel opgevoed. Zo aten we op vrijdagavond altijd met elkaar om de sabbat in te luiden. Toch kan ik me niet in alle regels vinden. Ik eet bijvoorbeeld niet koosjer; het is ook niet makkelijk in Nederland om al de

melkproducten te scheiden van de rest. Daarnaast vind ik niet dat het wat toevoegt aan mijn 'joods-zijn'. Mijn favoriete joodse feestdag is Pesach, dan herdenken we de uittocht van de joden als slaven uit Egypte. We hebben dan een uitgebreide maaltijd en daarnaast is het de bedoeling dat de oudste man van het gezelschap het verhaal overlevert aan de kinderen. Die kunnen hem van alles vragen en dan ontstaan er mooie gesprekken."

Toekomstplannen. "Ik wilde altijd officier van justitie worden, totdat ik een paar maanden geleden stage ging lopen bij de rechtbank in Rotterdam. Ik merkte dat ik in de rechtbank geëmotioneerd kon reageren. Wanneer je een dossier leest, heb je er een abstract beeld bij. Maar als de verdachte eenmaal voor je zit, zie je de mens achter het dossier. Ieder mens heeft zijn eigen verhaal en ik vond het moeilijk om daar afstand van te nemen. Maar eerst op reis, ik zie het daarna wel!"

CM (fotografie: RvdH)

Shirt: H&M
Broek: Cheap Monday
Muts: H&M
Schoenen: Clarks

"Ik heb honderd verschillende kleurtjes nagellak. Om de twee dagen lak ik mijn nagels in een andere kleur. Er is in ieder geval geen dag dat ik geen nagellak draag."

"Er gaat ook geen dag voorbij zonder de krullenmousse van *Taft*. Als ik niks in mijn haar doe dan ziet het er niet uit met die uitgezakte krullen."

"Op mijn *iPhone* luister ik vaak muziek. Op dit moment is de groep *Alt J* mijn favoriet. Ik ga deze zomer ook naar *Melt*, een festival in Duitsland waar ze optreden."

"Dit hangertje heb ik meer dan dertien jaar geleden van mijn opa uit Israël gekregen. Je ziet het daar overal. Het handje beschermt je tegen ongeluk."